

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 23.1.2008
COM(2008) 16 végleges

2008/0013 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

**a 2003/87/EK irányelvnek az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei
Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének továbbfejlesztése és kiterjesztése
tekintetében történő módosításáról**

(előterjesztő: a Bizottság)

{COM(2008) 30 végleges}
{SEC(2008) 52}
{SEC(2008) 53}
{SEC(2008) 85}

INDOKOLÁS

1. BEVEZETÉS

2005. január 1-jén kezdte meg működését az Európai Unió kibocsátáskereskedelmi rendszere (a továbbiakban: „rendszer”). Ez az EU éghajlat-politikájának fő mozgatórugója és egyik legfontosabb eszköze¹, mivel gazdaságilag hatékony módon képes abszolút értékben kibocsátáscsökkentést elérni.

A rendszer 1. szakasza (2005–2007) sikeresen kialakította a kibocsátási egységek szabad kereskedelmét az egész EU-ban, létrehozta a nyomon követéshez, jelentéstételhez és hitelesítéshez szükséges infrastruktúrát, ideértve a kibocsátási egység-forgalmi jegyzékeket is, továbbá eddig sikeresen lezárt két megfelelési időszakot. Amellett, hogy a rendszer a világ legnagyobb egységes szén-dioxid-piacává vált, amely mennyiségi szempontból a globális szén-dioxid-piac 67%-át, értékben pedig 81%-át teszi ki, a kibocsátáscsökkentési egységek globális piacának ösztönzőjeként is működött², ahol olyan kibocsátáscsökkentési projektekre irányuló befektetéseket hívott életre, amelyek napjainkban közvetve 147 országot kapcsolnak be az Európai Unió kibocsátáskereskedelmi rendszerébe a JI/CDM (együttes végrehajtás/tiszta fejlesztési mechanizmus) projektek keretében.

Mindazonáltal a rendszer 1. szakaszának környezeti eredménye számottevőbb lehetett volna, de korlátozott maradt, mivel néhány tagállamban és ágazatban túlságosan sok kibocsátási egységet osztottak ki, ami minden bizonnyal főként annak tudható be, hogy az előrejelzésekre hagyatkoztak, és nem álltak rendelkezésre a hitelesített kibocsátási adatok. Amint ilyen adatok rendelkezésre álltak, azok gyorsan kiigazították a piaci árakat, meggyőzően bizonyítva, hogy működik a szén-dioxid-piac.

Az 1. kibocsátáskereskedelmi időszakban problémákat okozó alapelvek és mechanizmusok a legtöbb esetben, a tagállamok nemzeti kiosztási terveinek (NAP) többségénél a 2. szakaszban is változatlanok maradtak. Azonban a hitelesített kibocsátási adatoknak és a szerzett tapasztalatoknak köszönhetően a Bizottság sokkal inkább biztosítani tudta, hogy a nemzeti kiosztási tervek valódi kibocsátáscsökkenést eredményezzenek. A nemzeti kiosztási terveket jóváhagyó határozatok abszolút értékben 6,5%-os kibocsátáscsökkenést mutatnak a 2005-ös hitelesített kibocsátásokhoz képest, biztosítva ezzel, hogy a rendszer – amelyet az összkvóta előzetes meghatározására és az ebből kiindulva folytatott kereskedelemre épülő rendszerként (cap-and-trade) alakítottak ki – valódi kibocsátáscsökkenést fog eredményezni. Mindazonáltal az 1. időszak tapasztalata és a 2. időszak nemzeti kiosztási terveinek értékelése alapján megalapozott az a vélekedés, hogy a rendszer általános működése még sok tekintetben javítható.

¹ Kibocsátáskereskedelmi rendszer – A Tanács 2007. június 26-i következtetései, elérhető a következő internetcímen: <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/07/st11/st11429.en07.pdf>.

² Világbank, „State and Trends of the Carbon Market” (A szén-dioxid-piac helyzete és trendjei). 2007. május.

Ezt a háttérrel szem előtt tartva és a 200/87/EK irányelv³ 30. cikkére adott válaszként a Bizottság 2006 novemberében közleményt adott ki „A globális szén-dioxid-piac építéséről. Jelentés a 2003/87/EK irányelv 30. cikke alapján”⁴ címmel, amelyben megnevezte a rendszer ésszerűsítése céljából felülvizsgálandó kérdésköröket.

2007 márciusában az Európai Tanács jóváhagyta az EU célkitűzését, amely szerint 2020-ig 30%-kal csökkentik az üvegházhatást okozó gázok (GHG) kibocsátását, amennyiben más fejlett országok hasonló kibocsátáscsökkentésre vállalnak kötelezettséget, a gazdaságilag magasabb szinten álló fejlődő országok pedig kötelezettségeikhez és lehetőségeikhez mérten megfelelően hozzájárulnak e célkitűzések eléréséhez. A Tanács maga is határozottan elkötelezte magát amellett, hogy egyéb nemzetközi megállapodásoktól függetlenül 2020-ig legalább 20%-kal csökkenjen az üvegházhatást okozó gázok kibocsátása. Hosszabb távon, a 2050-ig tartó időszakot illetően az Európai Tanács újlag megerősítette, hogy a fejlett országok kibocsátását 2050-ig együttesen 60–80%-kal kell az 1990-es szint alá csökkenteni.⁵

Ezeket az előzményeket szem előtt tartva a kibocsátáskereskedelmi rendszer kiszámíthatóságának és tervezhetőségének javítása érdekében az irányelvben rendelkezni kell arról, hogy egy leendő nemzetközi megállapodás megkötését követően automatikus és előrelátható kiigazításokat kell végezni. E kiigazításoknak növelniük kell a rendszer hozzájárulását a 30%-os csökkentési cél eléréséhez, és érinteniük kell a kiosztási mechanizmusokat, az EU-szintű összkvóta kiigazítását, JI/CDM-ből származó kibocsátáscsökkentési egységek felhasználását, és adott esetben a kibocsátáscsökkentési egységek és/vagy mechanizmusok olyan további típusait, amelyeket a megállapodás ír elő.

2007. február 20-i következtetéseiben a Tanács hangsúlyozta az EU azon kötelezettségvállalását, hogy nagy energiahatékonyságú és üvegházhatású gázokat kis mértékben kibocsátó gazdasággá kívánja átalakítani Európát. Egyben felhívta a Bizottságot, hogy „nyújtson be olyan javaslatokat, amelyek jövőbe tekintő, kis szén-dioxid-felhasználású beruházásokra vonatkozó döntések meghozatala érdekében megfelelő ösztönzőket teremtenek”.⁶

Mindezeket az elemeket megvitatták az európai éghajlat-változási program (ECCP) keretében kibocsátáskereskedelemmel foglalkozó munkacsoportban, amely 2007 márciusa és júniusa között négy alkalommal nyolc napon át ülésezett. Ezen ülések eredménye fontos hozzájárulást jelentett a 200/87/EK irányelv felülvizsgálatához.⁷ A 200/87/EK irányelv módosítására irányuló javaslat rendelkezései három átfogó célkitűzést követnek:

1. A rendszerben rejlő lehetőségek teljes kiaknázása, hozzájárulva az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentése terén tett közösségi szintű kötelezettségvállalások gazdaságilag hatékony módon való teljesítéséhez.

2. A rendszer finomítása és javítása az összegyűjtött tapasztalatok fényében.

³ 2003/87/EK irányelv.

⁴ COM(2006)676, 2006. november 13.

⁵ Ugyanott.

⁶ Az éghajlattal foglalkozó nemzetközi rendszer 2012 utáni továbbfejlesztésére irányuló uniós célkitűzések – A Tanács 2007. február 20-i következtetése, elérhető a következő címen: <http://register.consilium.europa.eu/pdf/hu/07/st06/st06621.hu07.pdf>.

⁷ A jelentés áttekintést ad a megvitatott kérdésekről, a viták eredménye pedig a következő címen érhető el: http://ec.europa.eu/environment/climat/emission/review_en.htm.

3. Hozzájárulás ahhoz a célkitűzéshez, hogy Európa nagy energiahatékonyságú és üvegházhatást okozó gázokat kis mértékben kibocsátó gazdasággá váljon, és a megfelelő ösztönzők létrehozása annak érdekében, hogy a világos, torzítatlan és hosszú távon kiszámítható kibocsátási egység-árak erőteljesebb jelzést adhassanak a beruházóknak az előrelátó, kis szén-dioxid-kibocsátással járó döntések meghozatalához.

2. TÁRGYI HATÁLY

A közösségi kibocsátáskereskedelmi rendszer tárgyi hatályának ésszerűsítése és kiterjesztése...

A tüzelőberendezésekre vonatkozóan a Bizottság a nemzeti kiosztási tervekre vonatkozó második iránymutató dokumentumában meghatározott értelmezés kodifikálása megszüntetné az irányelv tárgyi hatálya körüli bizonytalanságot, és átfogóan tükrözné a Bizottság által a nemzeti kiosztási terveknek a 2. időszakban folyó értékelése során képviselt megközelítést. Ez a „tüzelőberendezés” pontos fogalom meghatározásával együtt – amely felöleli az összes olyan helyhez kötött tüzelőberendezést, amelynek működése üvegházhatást okozó gázok kibocsátásához vezetne – megteremtené a szükséges jogi és műszaki egyértelműséget az irányelv következetes alkalmazásához. Ezt a megközelítést az irányelv I. mellékletben is szereplő pontos tevékenységjegyzéknek kell kiegészítenie, annak érdekében, hogy pontosítsák azoknak a folyamatkibocsátásoknak a körét, amelyeket adott esetben nem szabályoz egyértelműen a tüzelőberendezések fenti értelmezésének kodifikálása. A tevékenységjegyzéknek ki kell terjednie azokra az új ágazatokra és gázokra is, amelyeket a rendszer jelenleg nem szabályoz (lásd alább).

A rendszer tárgyi hatályának új ágazatokra és gázokra való kiterjesztése javítaná a rendszer környezeti hatékonyságát, és új kibocsátáscsökkentési lehetőségeket vezetne be, ami nagyobb kibocsátáscsökkentési potenciált és olcsóbb kibocsátáscsökkentést eredményezne.⁸

A kibocsátáscsökkentési potenciál vagy a költségszint szigorúan véve nem alapozhatja meg egyes ágazatok felvételét a rendszerbe, mivel abban már szerepelnek olyan ágazatok, amelyeknek mérsékelt a kibocsátáscsökkentési potenciálja, ugyanakkor jelentős mennyiségben bocsátanak ki üvegházhatást okozó gázokat. Fontos azt is hangsúlyozni, hogy az üvegházhatású gázok kibocsátásához egy gazdasági értéket kell társítani, és mindezt az Európai Tanács által rögzített új kibocsátáscsökkentési célok összefüggésében kell szemlélni. E célkitűzések csak akkor valósíthatók meg, ha a lehető legtöbb ágazatra alkalmazandó világos és torzítatlan szén-dioxid-árak által adott szükséges gazdasági jelzések jövőbe tekintő, kis szén-dioxid-kibocsátással járó beruházásokat eredményeznek.

A fentiekből következően a kőolajszármazékokból, valamint az ammónia- és az alumíniumgyártásból származó CO₂-kibocsátást be kell vonni a rendszerbe. Ez érvényes a salétromsav, az adipinsav és a glioxilsav gyártásából származó N₂O-kibocsátásra és az alumíniumágazat perfluor-szénhidrogén-kibocsátására is, amelyek mindegyike kielégítő pontossággal mérhető és hitelesíthető.

⁸ Utaltak arra, hogy a megfelelési költségeket adott esetben 30–40%-kal lehetne csökkenteni, ha új ágazatokat és gázokat vonnának be a rendszerbe, feltéve azonban, hogy bizonyos feltételek teljesülnek, ideértve a pontos ellenőrzés, jelentés és hitelesítés kérdését is. Lásd az ECCP kibocsátáskereskedelemmel foglalkozó munkacsoportjának 1. üléséről készült zárójelentést az irányelv alkalmazási körét illetően az EU ETS felülvizsgálatáról: http://ec.europa.eu/environment/climat/emission/review_en.htm.

Ezen ágazatok és gázok bevonása durva becslések szerint akár 100 Mt CO₂-dal vagy a II. szakasz szerinti kibocsátási egységek 4,6%-ával növelné a rendszer által lefedett kört. Azzal, hogy a tüzelőberendezések kodifikált értelmezésével ésszerűsítik a rendszer alkalmazási körét, a rendszer teljes hatóköre a II. szakasz szerinti kibocsátási egységekhez képest hozzávetőleg akár 140–150 Mt CO₂-dal, illetve 6,6–7,1%-kal bővülne.⁹

A kibocsátáskereskedelmi rendszert csak olyan kibocsátásokra szabad kiterjeszteni, amelyeket ugyanolyan szintű pontossággal lehet nyomon követni, jelenteni és hitelesíteni, mint ami az irányelv alapján jelenleg érvényes nyomonkövetési, jelentéstételi és hitelesítési követelmények szerint alkalmazandó. Ez igaz a hajózás esetére, amely nem szerepel a jelenlegi javaslatban, azonban egy későbbi szakaszban, teljes körű, célzott hatásvizsgálatot követően a rendszer hatálya alá vonható. Ugyanez viszont nem igaz a mezőgazdasági és erdészeti kibocsátások esetére, jóllehet a rendszer a biomassza elégetésének kibocsátási tényezőjét nullának tekint. Az Európai Parlament és a Tanács támogatta, hogy a kibocsátási egységeknek a rendszer keretében történő árverés útján való értékesítéséből származó bevételeket a kibocsátások csökkentésére használják fel, elsősorban az erdőirtások elkerülésével.¹⁰

Emellett az alkalmazási kör bővítését tovább könnyíti, hogy a Bizottság – az irányelv I. mellékletében nem szereplő további tevékenységek és gázok egyoldalú felvételére irányuló kérelmek jóváhagyásával – engedélyezheti a többi tagállam számára ezen újabb tevékenységek és gázok felvételét.

... ezzel egyidejűleg pedig az összköltség potenciális csökkentése azáltal, hogy alternatív intézkedéseket tesznek lehetővé a kis kibocsátók számára...

A kis és nagy kibocsátók ugyanis nem egyenlő mértékben járulnak hozzá a rendszer keretében szabályozott teljes kibocsátáshoz: a 7%-ot kitevő legnagyobb létesítmények az összkibocsátás 60%-áért felelnek, míg a legkisebb 1400 létesítmény (mintegy 14%) csupán 0,14%-ért. Ezért javítandó a kis létesítmények által a kibocsátáscsökkentéshez való hozzájárulás költséghatékonysága. Míg a tüzelőberendezések bemenő hőteljesítménye tekintetében fenntartják a jelenleg alkalmazandó 20 MW-os küszöbértéket, azt össze kell kapcsolni egy 10 000 t CO₂/év kibocsátási küszöbértékkel (kivéve a biomasszából származó kibocsátásokat), amíg bemenő hőteljesítményük meg nem haladja a 25 MW-ot. Ez azt jelenti, hogy a több mint 20 MW, de kevesebb, mint 25 MW bemenő hőteljesítményű és a kérelmezés évét megelőző három év mindegyikében évente kevesebb, mint 10 000 tonna szén-dioxidot kibocsátó tüzelőberendezések kizárhatók a rendszerből, amennyiben:

- (1) A méltányos feltételeket teremtő és a torzításmentes belső piac biztosítása érdekében léteznek olyan intézkedések (például adózási intézkedések), amelyekkel elérhető, hogy a rendszerből kizárt létesítmények egyenértékű módon hozzájárulhassanak az általános kibocsátáscsökkentési célkitűzésekhez.
- (2) A tagállamok kérelmet nyújtanak be a Bizottságnak a létesítmények kizárására, valamint az említett intézkedések és az ellenőrzés folytatására, a Bizottság pedig hat hónapon belül nem emel kifogást.

⁹ Az említett adatok becslések, amelyek tovább finomíthatók.

¹⁰ Az Európai Parlament első olvasatban elfogadott véleménye és a Tanács politikai megállapodása a Bizottság azon javaslatáról, hogy a légi közlekedést vegyék fel az EU ETS-be.

A rendszerből (potenciálisan) kizárt egy tonnára eső igazgatási költségek tekintetében a 10 000 tonna szén-dioxidot rögzítő küszöbérték mellett maximalizálhatók az előnyök. Ennek eredményeképpen a rendszer keretében kizárt minden egyes tonna után 4,2 EUR igazgatási költséget takarítanak meg, ahol az ezzel egyenértékű igazgatási intézkedések igazgatási költsége ismeretlen. Ily módon mintegy 4200 létesítményt lehetne kivenni, amelyek a rendszer teljes kibocsátásának mintegy 0,70%-át teszik ki.

A kumulációs szabálynak a Bizottság második iránymutató dokumentumával összhangban történő módosítása eredményeképpen a kevesebb, mint 3 MW bemenő hőtéljesítményű létesítményeket kiveszik a kumulációs záradék alkalmazási köréből, ami ahhoz vezethet, hogy további (megközelítő becslések szerint) 800 olyan nagyon kis létesítményt vennének ki, amelyek jelenleg a rendszer körébe tartoznak.

...a szén-dioxid-elkülönítés és -tárolás által kínált új lehetőségeket kihasználva...

Figyelembe véve a szén-dioxid elkülönítéséből és tárolásából származó hosszú távú potenciális kibocsátáscsökkentést, a szén-dioxid geológiai tárolásáról szóló 2008/XX/EK irányelv hatálybalépéséig az üvegházhatást okozó gázok elkülönítésével, szállításával és geológiai tárolásával foglalkozó létesítményeket be kell vonni a közösségi rendszerbe. Bár a 24. cikk az említett irányelv hatálybalépéséig megfelelő jogi keretet kínál arra, hogy a közösségi rendszert egyoldalúan kiterjesszék az ilyen létesítményekre, az egyértelműség érdekében az üvegházhatást okozó gázok elkülönítésével, szállításával és geológiai tárolásával kapcsolatos tevékenységeket az irányelv I. mellékletében kifejezetten meg kell említeni.

A kibocsátások geológiai tárolásához szükséges ösztönzők biztosításához nem lenne szükség a tárolt kibocsátásokra vonatkozó kibocsátási egységek átadására. Azonban nem osztható ki ingyenes kibocsátási egység az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának megkötésére, szállítására és tárolására.

... azonban anélkül, hogy ezek helyettesítenének más közlekedési intézkedéseket...

Bár a közúti közlekedés és hajózás által kibocsátott, üvegházhatást okozó gázok mennyisége növekszik, a Bizottságnak részletesebb vizsgálatra, többek között átfogó költség-haszon elemzésre van szüksége annak eldöntéséhez, hogy a kibocsátáskereskedelem a leghatékonyabb eszköz-e ezeknek a kérdéseknek a kezelésére. A közúti közlekedésből és hajózásból származó kibocsátások ezért nem szerepelnek ebben a javaslatban.

3. NYOMON KÖVETÉS, JELENTÉSTÉTEL, HITELESÍTÉS

A nyomonkövetési és jelentéstételi szabályok javítása...

A nyomon követés és a jelentéstétel terén szerzett tapasztalatok eddig bizonyos fokú eltérést mutattak a tagállamok gyakorlatában. Az EU-ban a nyomonkövetési és jelentéstételi rendszer általános teljesítményének javítása érdekében a jelenlegi iránymutatásokat komitológai eljárás keretében elfogadott rendelettel kell felváltani.

...harmonizált hitelesítési és akkreditációs szabályokkal ...

A hatályos irányelv és annak mellékletei csupán a hitelesítési folyamat alapvető követelményeit és szempontjait szabályozzák. Ennek következtében a tagállamok hitelesítési gyakorlatai eltérőek, és nem feltétlenül biztosítják a hitelesítés általános hitelességének fenntartásához szükséges egyenlő versenyfeltételeket. A komitológiai eljárás keretében elfogadott rendeletnek közös hitelesítési követelményeket kell előírnia annak érdekében, hogy a hitelesítési folyamatban egy meghatározott minőségi szintet garantáljanak, és az irányelv IV. és V. mellékletének módosításával további javításokat tegyenek lehetővé.

Emellett az említett rendeletnek a belső piac érdekében lehetővé kell tennie a hitelesítők közösségi szintű akkreditációját.

... és naprakésszé tett megfelelési rendelkezésekkel összekapcsolva...

Annak biztosítása érdekében, hogy a rendszer megsértése miatt kiszabott bírságok összege mindig elég magas legyen a piac megfelelő működésének biztosításához, a többlet-kibocsátási bírságot az euróövezet éves inflációs rátájával kell indexálni. E rendelkezés anélkül biztosítja a jelenlegi rendelkezés visszatartó erejét, hogy gyakran felül kellene vizsgálni azt.

... növeli a rendszerbe vetett bizalmat és javítja annak hitelességét ...

A nyomon követés, a jelentéstétel és a hitelesítés alapvető szerepet játszik a rendszer működésében és hitelességének általános biztosításában, mind az EU-ban, mind azon kívül. Környezeti hatékonysága és integritása, és ezáltal általános hírneve és elfogadottsága nagyban függ a szigorú, megbízható és hitelt érdemlő nyomonkövetési, jelentéstételi és hitelesítési rendszertől, amely biztosítja a pontosság kellő szintjét a rendszer által körébe tartozó egyes létesítmények kibocsátási szintjét illetően.

Mindezeket figyelembe véve indokoltnak tűnnek azok a rövid távon potenciálisan magasabb igazgatási költségek, amelyek a rendeletből adódóan merülnek fel a Bizottság számára, mivel hosszabb távon az igazgatási költségek jóval alacsonyabbak lesznek. Ráadásul ez nagyobb kiszámíthatóságot, átláthatóságot és megbízhatóságot biztosítana a tényleges kibocsátási szintekkel kapcsolatban, és így javítaná a piacnak a rendszerbe vetett bizalmát. Hosszabb távon ezek az előnyök várhatóan bőven kiegyenlítik a rövid távon magasabb igazgatási költségeket, és amint az elektronikus eszközök fontosabb szerephez jutnak, valóban csökkentik majd a nyomon követés, a jelentéstétel és a hitelesítés összköltségét az üzemeltetők és a nemzeti hatóságok számára.

... egy egyszerű és szigorú kibocsátásiegység-forgalmi jegyzékkel

Biztosítani kell a kibocsátási egységek személyek közötti, korlátozás nélküli átruházhatóságát a Közösségen belül. Ezen okokból és a kibocsátásiegység-forgalmi jegyzékek jelenlegi rendszeréhez kapcsolódó műszaki, politikai és igazgatási kockázatok miatt – figyelembe véve az ENSZ jegyzékrendszerének jövőbeli alakulásával kapcsolatos bizonytalanságot – a 2013. január 1-jétől kiadott közösségi kibocsátási egységeket a közösségi kibocsátásiegység-forgalmi jegyzékben indokolt vezetni. Ahogy a rendszer egyszerűsítése, úgy ez is szükséges annak biztosításához, hogy az Európai Unió kibocsátáskereskedelmi rendszere összekapcsolódhasson harmadik országok és közigazgatási egységek egyéb kibocsátáskereskedelmi rendszereivel.

4. A HARMONIZÁCIÓ TOVÁBBVITELE ÉS A KISZÁMÍTHATÓSÁG NÖVELESE

A közösségi szintű összkvóta biztosítja a 20%-os kibocsátáscsökkentési cél elérését, a lineáris csökkentés pedig hosszú távú kiszámíthatóságot nyújt...

A nemzeti szinten rögzített összkvóták rendszere nem biztosít kellő garanciákat az Európai Tanács által 2007 márciusában jóváhagyott kibocsátáscsökkentési célkitűzések elérésére. Emellett egy ilyen rendszer valószínűleg nem vezet a kibocsátáscsökkentés összköltségeinek kívánt mértékű minimalizálásához. Ezért az említett célkitűzések elérése érdekében az irányelvben egy közösségi szintű összkvótát kell meghatározni.

Ez egyben hosszú távú tervezhetőséget és nagyobb kiszámíthatóságot biztosítana, amely a hatékony kibocsátáscsökkentésre irányuló hosszú távú befektetéseknél elengedhetetlen. Ez legjobban egy 2020-ig tartó 8 éves kibocsátáskereskedelmi időszakkal és az összkvóta lineáris csökkentésével érhető el, amely 2020 után is folytatódna, ezzel világos üzenetet közvetítve a befektetők számára.

A rendszer tekintetében az EU-szintű összkvóta szintjének költséghatékonnak kell lennie, emellett pedig összeegyeztethetőnek az EU kötelezettségvállalásával, amely szerint az EU a kibocsátást 2020-ig összesen 20%-kal csökkenti. A lineáris csökkentés – amely összeegyeztethető ezzel az elvvel – évi 1,74%-os mértékű, és összesen 21%-os csökkenést eredményezne a 2005-ben jelentett kibocsátásokhoz képest. Ezt az ütemet a 2008–2012-es időszak felétől kezdve a tagállamok által – a tagállamok 2008 és 2012 közötti időszakra vonatkozó nemzeti kiosztási terveiről szóló bizottsági határozatok szerint – kiadott kibocsátási egységek átlagos éves összmenyisége alapján számították ki.

...miközben a kiosztás alapelve – a következményes kibocsátás elkerülésének szükségességére is figyelemmel – az árverés útján történő értékesítés...

Az árverés útján történő értékesítés biztosítja a legjobban a rendszer hatékonyságát, átláthatóságát és egyszerűségét, és kiküszöböli a nemkívánatos elosztási hatásokat. Szintén az árverés útján történő értékesítés az, amely a leginkább megfelel a „szennyező fizet” elvnek, és jutalmazza a kibocsátás csökkentésére irányuló úttörő intézkedéseket. Ezért az árverés útján történő értékesítésnek kell képeznie a kiosztás alapelvét. Az európai gazdaságnak azonban jóval jelentősebb erőfeszítéseket kell tennie a 2020-ra kitűzött kibocsátáscsökkentési célok elérése érdekében, mint a jelenleg 2012-ig előírt célok esetében, a harmadik országok iparára érvényes hasonló kötelezettségvállalások hiányában pedig fennállhat a következményes kibocsátás kockázata, azaz hogy az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásával járó tevékenységeket áthelyezik az EU-ból harmadik országokba, és ezzel növelik a globális kibocsátást.

Ebben az összefüggésben – figyelembe véve azt, hogy képesek áraikban érvényesíteni az alternatív költségeket – 2013-tól a teljes mennyiség árverés útján történő értékesítésének szabályát kell alkalmazni a villamosenergia-termelési ágazatra, valamint a szén-dioxid-elkülönítésre és -tárolásra. A hatékonyabb villamosenergia-termelés ösztönzése érdekében azonban a villamosenergia-termelő létesítmények ingyenesen kaphatnak kibocsátási egységeket a távhőellátó rendszerek vagy ipari létesítmények számára szállított hőenergiaért.

Más ágazatok létesítményei számára a fokozatos átmenet a megfelelő megoldás, amely kezdetben ingyenes kiosztást jelent a kiosztandó kibocsátási egységek teljes mennyiségében való részesedésük 80%-ának megfelelő szintig, majd évente egyenlő összegekkel csökken, míg 2020-ra az ingyenes kiosztás teljesen megszűnik.

Amennyiben más fejlett országok és az üvegházhatású gázok egyéb fő kibocsátói nem vesznek részt az arra irányuló nemzetközi megállapodásban, hogy 2°C-ra korlátozzák a globális hőmérséklet-emelkedést, a nemzetközi versenyhelyzetben lévő nagy energiafelhasználású közösségi ágazatok és alágazatok a következményes kibocsátás kockázatával szembesülhetnek. Ez alááshatja a környezeti integritást és a közösségi intézkedések eredményességét. Az európai ipar felé egyértelmű kötelezettségvállalást kell tenni arról, hogy adott esetben a Közösség a jövőben megfelelő intézkedéseket fog tenni. A Bizottság 12011. júniusáig felülvizsgálja a helyzetet, konzultál az összes fontos szociális partnerrel, és a nemzetközi tárgyalások eredményeire figyelemmel jelentést nyújt be, amelyhez megfelelő javaslatokat mellékel. Ebben az összefüggésben a Bizottság 2010. június 30-ig meghatározza, hogy mely nagy energiafelhasználású ágazatok vagy alágazatok vannak leginkább kitéve a következményes kibocsátásnak. Elemzését annak értékelésére alapozza majd, hogy az érintett ágazatok mennyire képesek érvényesíteni az előírt kibocsátási egységek költségeit a termékek áraiban anélkül, hogy jelentősen veszítenének piaci részesedésükből olyan EU-n kívüli létesítményekkel szemben, amelyek nem tesznek hasonló intézkedéseket a kibocsátás csökkentésére. Azok a nagy energiafelhasználású ágazatok, amelyekről megállapították, hogy jelentősen érinti őket a következményes kibocsátás kockázata, 100%-os mértékig kaphatnak ingyenes kibocsátási egységeket, illetve egy hatékony szén-dioxid-kiegyenlítő mechanizmus vezethető be, amely arra irányul, hogy hasonló versenyfeltételeket teremtsenek a következményes kibocsátás kockázatának jelentős mértékben kitett közösségi létesítmények és a harmadik országok létesítményei számára. E rendszer olyan követelményeket vezethetne be az importőrökre, amelyek nem kedvezőtlenebbek az EU-ban lévő létesítményekre alkalmazandóaknál, például amelyek előírják a kibocsátási egységek átadását. A meghozott intézkedéseknek összhangban kell lenniük az ENSZ éghajlat-változási keretegyezményének elveivel, különös tekintettel a közös, ugyanakkor differenciált felelősségek és lehetőségek elvére. Figyelembe kell venni a legkevésbé fejlett országok sajátos helyzetét is. Az intézkedéseknek összhangban kell lenniük a Közösség nemzetközi kötelezettségeivel, ideértve a Kereskedelmi Világszervezetet létrehozó egyezményt is.

A becslések szerint összességében a teljes kibocsátási egység-mennyiség legalább kétharmadát fogják árverés útján értékesíteni 2013-ban.

Az irányelv meghatározza a teljes kibocsátási egység-mennyiség azon hányadait, amelyeket a tagállamok árverés útján értékesítenek majd. A javaslat szerint az árverés útján értékesítendő teljes kibocsátási egység-mennyiség 90%-át a 2005-ös kibocsátásoknak a rendszerben való relatív részesedése¹¹ szerint osztják el. Méltányossági és szolidaritási szempontokból, valamint a nemzeti körülmények figyelembevételével az árverés útján értékesítendő teljes kibocsátási egység-mennyiség 10%-át újra el kell osztani azon tagállamok terhére, ahol az egy főre jutó átlagjövedelem több mint 20%-kal haladja meg az EU átlagát. Az újraelosztás során előnyben kell részesíteni az egy főre jutó alacsony jövedelmi szinttel és a kedvező növekedési kilátásokkal rendelkező tagállamokat.

¹¹ Amint a 2006. évi összes kibocsátási adat rendelkezésre áll, a Bizottság megvizsgálja annak a lehetőségét, hogy a közösségi rendszeren belüli 2005. és 2006. évi kibocsátás átlagát vegye alapul az említett elosztás során.

A kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítését a belső piacon folyó verseny és a kibocsátási egységek piacának torzítása nélkül kell lebonyolítani. Az irányelv ezért jogalapot biztosít az árverések kialakításáról és lebonyolításáról szóló rendelethez.

Az árverés útján történő értékesítés jelentős bevételeket termel. Az Európai Közösséget létrehozó szerződés 174. cikkének (2) bekezdésében rögzített elővigyázatosság elvével összhangban a kibocsátási egységek árverés útján való értékesítéséből származó bevételek bizonyos százalékát a következő célokra kell felhasználni: az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére; az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodásra; a kibocsátáscsökkentést és az alkalmazkodást érintő kutatás és fejlesztés finanszírozására; a megújuló energiaforrások fejlesztésére annak érdekében, hogy teljesítsék az EU azon kötelezettségvállalását, hogy 2020-ra 20%-ban megújuló energiaforrásokat hasznosít; a globális energiahatékonysági és megújulóenergia-alaphoz való hozzájárulásra, az erdőirtás elkerülésére és a fejlődő országok alkalmazkodásának elősegítésére irányuló intézkedésekre; valamint egyes szociális kérdések kezelésére, mint például a villamos energia lehetséges áremelkedésének hatása az alacsony és közepes jövedelműek körében.

2006 decemberében a Bizottság jogalkotási javaslatot nyújtott be a légi közlekedés éghajlati hatásainak olyan módon történő csökkentésére, hogy a légi közlekedésből származó széndioxid-kibocsátást felveszik az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységeinek közösségi kereskedelmi rendszerébe. Bár a Bizottság hatásvizsgálatában világossá tette, hogy a légi közlekedési ágazat várhatóan nagymértékben vagy teljesen át tudja hárítani fogyasztóira a rendszerben való részvételének költségeit, nem foglalt állást a 2012 után árverés útján értékesítendő kibocsátási egységek megfelelő hányadáról, ehelyett kijelentette, hogy a későbbi időszakokra vonatkozóan az árverés útján értékesítendő hányad megállapításakor figyelembe kell venni az irányelv általános felülvizsgálatát. Ez a felülvizsgálat immár elkészült. A légi közlekedést ugyanúgy kell kezelni, mint az egyéb, átmenetileg ingyenes kiosztásban részesülő ágazatokat, nem pedig úgy, ahogyan a villamosenergia-termelőket, ami annyit tesz, hogy 2013-ban a kibocsátási egységek 80%-át osztják ki ingyenesen, ezt követően pedig a légi közlekedésre jutó ingyenes kiosztást évente egyenlő összegekkel csökkentik, míg 2020-ra megszűnik az ingyenes kiosztás. A Közösségnek és a tagállamoknak továbbra is megegyezésre kell törekedniük olyan globális intézkedések meghozatala érdekében, amelyek célja a légi közlekedésből származó üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentése.

...minden átmeneti ingyenes kiosztásnak – az új kibocsátók esetében is – közösségi szintű szabályokon kell alapulnia...

A verseny torzulásának elkerülése érdekében az átmeneti ingyenes kiosztásnak harmonizált közösségi szintű szabályokon kell alapulnia. Ezeknek a szabályoknak figyelembe kell venniük az üvegházhatást okozó gázok kis mértékű kibocsátását és az energiatakarékosságot leginkább elősegítő műszaki megoldásokat, a helyettesítő megoldásokat, az alternatív gyártási folyamatokat, a biomassza hasznosítását, valamint az üvegházhatást okozó gázok elkülönítését és tárolását. E szabályoknak ki kell küszöbölniük az olyan fordított ösztönzőket, amelyek a kibocsátás növelésével járnak.

Az egyszer már bezárt létesítmények többé nem kaphatnak ingyenesen kibocsátási egységeket. A javaslat előírja az új kibocsátóknak szánt közösségi szintű tartalék létrehozását. Az e tartalékból történő kiosztásban tükröződniük kell a létező létesítményekre vonatkozó kiosztási szabályoknak.

5. KAPCSOLÓDÁS HARMADIK ORSZÁGOK KIBOCSÁTÁSKERESKEDELMI RENDSZEREIHEZ, VALAMINT A FEJLŐDŐ ÉS A GAZDASÁGI ÁTALAKULÁS KORSZAKÁT ÉLŐ ORSZÁGOK BEVONÁSÁNAK ALKALMAS ESZKÖZEI

Kapcsolódás más kibocsátáskereskedelmi rendszerekhez a globális szén-dioxid-piac kiépítése érdekében...

Az Európai Unió kibocsátáskereskedelmi rendszerének összekapcsolhatónak kell lennie más kötelező erejű kibocsátáskereskedelmi rendszerekkel – amelyek harmadik országokban vagy közigazgatási egységekben előírják az abszolút kibocsátások összkvótáját –, mégpedig olyan szabályokkal és megállapodásokkal, amelyek előírják a kibocsátási egységek elismerését az Európai Unió kibocsátáskereskedelmi rendszere és az utóbbival összekapcsolandó kibocsátáskereskedelmi rendszer között.

Az Európai Tanács 2007. márciusi következtetéseivel összhangban egy nemzetközi megállapodás aláírása esetén az EU köteles 30%-kal csökkenteni az üvegházhatású gázok kibocsátását. E megállapodás feltételei érintik majd a más kibocsátáskereskedelmi rendszerekkel összekapcsolt közösségi rendszerben rendelkezésre álló kibocsátási egységek összesített számát. Ezért ahol szükséges és indokolt, rendelkezéseket kell előírni a lehetővé téve a szükséges kiigazítások elvégzését.

...amely már létezik a projektek kibocsátáscsökkentési egységei szempontjából, azonban harmonizációra van szükség...

A projektek kibocsátáscsökkentési egységei lehetővé teszik, hogy az uniós üzemeltetők az EU-n kívül működő, a kibocsátások csökkentésére irányuló projektekbe befektetve teljesítsék a rendszer által rájuk rótt kötelezettségeiket. Ez arra ösztönözheti az országokat, hogy csatlakozzanak egy nemzetközi megállapodáshoz, a vállalatok számára pedig rövid távon a kötelezettségeik teljesítésének költséghatékony módját jelenti.

A 2. szakasz feltételei szerint mintegy 1400 millió tonnának megfelelő kibocsátáscsökkentési egység kerülhet be az Európai Unió kibocsátáskereskedelmi rendszerébe, illetve éves átlagban 280 millió tonna. A 2005-ös kibocsátásokhoz viszonyítva a 2. szakasz becsült összkvótája mintegy 130 millió tonnás kibocsátáscsökkenést jelent. Ha az üzemeltetők teljes mértékben kihasználják a kibocsátáscsökkentési egységeket, kevés hazai csökkentésre kerül sor, szélsőséges esetben pedig akár még növekedhet is a kibocsátás a közösségi rendszerben, ami még inkább megnehezítené az EU 2020-as átfogó kibocsátáscsökkentési célkitűzéseinek elérését. Ezért a 2. kibocsátáskereskedelmi időszakban (2008–2012) engedélyezett szint fennmaradó részéig engedélyezhetők CDM kibocsátáscsökkentési egységek a 3. kibocsátáskereskedelmi időszakban. Ennek megfelelően az üzemeltetők számára határozott választ kell adni a tekintetben, hogy 2013 után milyen szinten vehetik ezeket igénybe, ezért kötelezik a tagállamokat, hogy tegyék lehetővé az üzemeltetők számára a 2012 előtti kibocsátáscsökkentésekre kiadott bizonyos IKCS-k kicserélését a 2013-tól kezdődően érvényes kibocsátási egységekre. Ez alkalmazandó azokra a kiváló minőségű IKCS-kre is, amelyeket a 2013. előtt létrehozott projektekből 2013-tól kezdődően elért kibocsátáscsökkentésekre adnak ki.

A Közösségen belüli egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében harmonizálni kell a jóváírásoknak a közösségi kibocsátáskereskedelmi rendszerben működő üzemeltetők által a kibocsátáscsökkentés céljából való felhasználását. Miután a Közösség megfelelő nemzetközi megállapodást köt, a harmadik országokban folyó projektekből származó egységekhez való hozzáférést növelni kell, miközben párhuzamosan növekszik az EU kibocsátáskereskedelmi rendszerén keresztül elérendő kibocsátáscsökkentés szintje (azaz 20%-ról 30%-ra). Ilyen megállapodás hiányában az IKCS-k további felhasználásának előírása aláásná ezt a kezdeményezést, és megnehezítené a megújuló energiaforrások fokozottabb használatára irányuló európai uniós célkitűzések megvalósítását.

Bár az ERU-k az éghajlatváltozásról szóló jövőbeli megállapodás hatálybalépése előtt nem létezhetnek a 2013-tól kezdődő kibocsátáscsökkentés tekintetében, a korábban ERU-kat generáló projekteket továbbra is el lehet ismerni harmadik országokkal kötött kétoldalú vagy többoldalú megállapodások keretében. Amint megkötik az éghajlatváltozásról szóló egyezményt, csak azon országok tekintetében van lehetőség a CDM-ből származó egységek jóváírására/beszámítására közösségi kibocsátáscsökkentési rendszerben, amelyek megerősítették a nemzetközi megállapodást. Rendelkezéseket kell beépíteni annak érdekében, hogy eltántorítsák a vállalatokat a szabad mozgástól azokban az országokban, amelyek nem kötöttek nemzetközi megállapodást, kivéve ha ezek a vállalatok olyan harmadik országokban vagy közigazgatási egységekben telepedtek le, amelyek összekapcsolódtak az EU kibocsátáskereskedelmi rendszerével.

AZ IKCS-k felhasználásának összhangban kell lennie az Európai Unió azon céljával, hogy 2020-ra az energia 20%-a megújuló energiaforrásokból származzon, és támogassák az energiatakarékosságot, az innovációt és a technológiai fejlesztést. Amennyiben összeegyeztethető a fenti célok elérésével, lehetőséget kell biztosítani arra, hogy harmadik országokkal megállapodások szülessenek harmadik országbeli befektetések ösztönzése érdekében, amelyek valós többletcsökkentést eredményeznek az üvegházhatású gázok kibocsátásában, miközben az európai vállalatoknál az innovációt, a harmadik országokban pedig a technológiai fejlesztést ösztönzik. Ezeket a megállapodásokat egynél több ország is megerősítheti.

A Közösségben az üvegházhatású gázok kibocsátását csökkentő projektek esetében lehetővé kell tenni, hogy kibocsátási egységeket kapjanak, feltéve hogy teljesítenek bizonyos, a közösségi kibocsátáscsökkentési rendszer megfelelő működéséhez szükséges feltételeket. E feltételek felölelnék az említett projektekre közösségi szinten alkalmazandó harmonizált szabályok elfogadását, kizárnák a kibocsátáscsökkentések többszörös beszámítását, és elhárítanák a kibocsátáscsökkentési egységek közösségi kereskedelmi rendszere hatályának kiterjesztése előtt álló akadályokat, valamint kiterjednének egyéb olyan szakpolitikai intézkedésekre is, amelyek a rendszer körén kívül eső kibocsátások csökkentésére irányulnak. Végezetül ezek a projektek nem jelenthetnek nagy igazgatási terhet, hanem egyszerű, könnyen kezelhető szabályokon kell alapulniuk.

6. HATÁLYBALÉPÉS

E javaslat hatálybalépésével a nemzeti kiosztási tervek benyújtására vonatkozó követelmény hatályát veszti. Amennyiben ezzel kapcsolatban késedelem lépne fel, a tagállamok a közösségi kibocsátáskereskedelmi rendszer jelenlegi állapota alapján kötelesek 2011 júniusáig kidolgozni, és benyújtani a 2013–2017-es időszakra vonatkozó nemzeti kiosztási terveket. 2013-tól kezdődően a javasolt irányelv megengedi valamennyi kibocsátási egység árverés útján történő értékesítését. Az ingyenes kibocsátási egységek állami támogatásnak minősülnének, amelyet az EK-Szerződés 87. és 88. cikke szerint meg kell indokolni. A kiszámíthatóság és tervezhetőség javítása céljából ebben a szakaszban a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a nemzeti kiosztási tervek csak akkor lennének elfogadhatók, ha a teljes mennyiséget legalább az e javaslatban előírt értékben csökkentenék, az ingyenes kiosztásra javasolt kibocsátási egységek mennyisége pedig nem haladná meg az ebben a javaslatban rögzített, vagy az annak alapján kialakított értéket.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

**a 2003/87/EK irányelvnek az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei
Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének továbbfejlesztése és kiterjesztése
tekintetében történő módosításáról**

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 175. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára¹²,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹³,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére¹⁴,

a Szerződés 251. cikkében¹⁵ megállapított eljárásnak megfelelően,

mivel:

- (1) Az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁶ az üvegházhatást okozó gáz-kibocsátás költséghatékony és gazdaságos módon történő csökkentésének előmozdítása érdekében létrehozta az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerét.
- (2) Az Egyesült Nemzetek éghajlat-változási keretegyezményének – amelyet az Európai Közösség részéről az Egyesült Nemzetek éghajlat-változási keretegyezményének megkötéséről szóló, 1993. december 15-i 94/69/EK tanácsi határozattal¹⁷ hagytak jóvá – alapvető célkitűzése az üvegházhatást okozó gáz légköri koncentrációjának olyan szinten való stabilizálása, amely megakadályozza az éghajlati rendszer veszélyes, embertől eredő befolyásolását. E célkitűzés elérése érdekében az általános globális

¹² HL C , , .o.

¹³ HL C , , .o.

¹⁴ HL C , , .o.

¹⁵ HL C , , .o.

¹⁶ HL L 275., 2003.10.25., 32.o. A 2004/101/EK irányelvvel (HL L 338., 2004.11.13., 18.o.) módosított irányelv.

¹⁷ HL L 33., 1994.2.7., 11.o.

éves felszíni középhőmérséklet-emelkedés mértéke legfeljebb 2 °C-kal haladhatja meg az iparosodás előtti hőmérsékleti szintet. Az éghajlatváltozással foglalkozó kormányközi munkacsoport (IPCC) legfrissebb jelentése¹⁸ szerint a fenti cél elérése érdekében az üvegházhatású gázok globális kibocsátása 2020. után nem növekedhet tovább. Ehhez a Közösség növekvő erőfeszítéseire, a fejlett országoknak a kibocsátás csökkentésére irányuló folyamatba való gyors bevonására, valamint a fejlődő országok részvételének ösztönzésére van szükség.

- (3) Az Európai Tanács¹⁹ határozottan elkötelezte magát amellett, hogy 2020-ra a Közösség legalább 20%-kal, illetve – amennyiben más fejlett országok is vállalják a kibocsátások hasonló csökkentését, valamint a gazdaságilag fejlettebb fejlődő országok kötelezettségeikhez és lehetőségeikhez mérten szintén megfelelően hozzájárulnak a folyamathoz – 30%-kal az 1990. évi szint alá csökkenti az üvegházhatású gázok teljes kibocsátását. 2050-re az üvegházhatású gázok globális kibocsátását legalább 50%-kal az 1990. évi szint alá kell csökkenteni. Minden gazdasági ágazatnak hozzá kell járulnia az említett kibocsátáscsökkentési célok eléréséhez.
- (4) Az említett hosszú távú célkitűzések elérése érdekében célszerű meghatározni azt az előre kiszámítható menetrendet, amely szerint a közösségi rendszer hatálya alá tartozó létesítmények kibocsátását csökkenteni kell. Az üvegházhatású gázok kibocsátásának 20%-kal az 1990. évi szint alá történő csökkentésére irányuló, a Közösség által vállalt kötelezettség költséghatékony teljesítéséhez az említett létesítményeknek kiosztott kibocsátási egységek számának 2020-ra 21%-kal ezen intézmények 2005. évi kibocsátási szintje alá kell csökkennie.
- (5) A közösségi rendszer biztonságosságának és kiszámíthatóságának fokozása érdekében, a 20%-ot meghaladó teljes kibocsátáscsökkentés elérése érdekében rendelkezéseket kell elfogadni a közösségi rendszer hozzájárulási szintjének emelésére, különös tekintettel az Európai Tanács által 2020-ra meghatározott 30%-os csökkentési célkitűzésre, amelyet a veszélyes éghajlatváltozás megakadályozásához tudományos szempontból szükségesnek tartanak.
- (6) Amint a Közösség és a harmadik országok megkötnek egy nemzetközi megállapodást, amely szerint 2012 után megfelelő globális intézkedéseket valósítanak meg, jelentős támogatást kell biztosítani az ezen országokban elért kibocsátáscsökkentés jóváírásához. E megállapodás megkötése előtt is fokozott mértékű biztonságot kell nyújtani a Közösségen kívülről származó egységek további felhasználhatósága tekintetében.
- (7) Míg az első kereskedelmi időszakban gyűjtött tapasztalatok feltárják a közösségi rendszer lehetőségeit, a második kereskedelmi időszakra vonatkozó nemzeti kiosztási tervek véglegesítése pedig 2012-re jelentős kibocsátáscsökkenést eredményez majd, a felülvizsgálat megerősítette, hogy a kibocsátáskereskedelemről származó előnyök jobb kiaknázása, a belső piac torzulásának megakadályozása és a kibocsátáskereskedelmi rendszerek összekapcsolásának megkönnyítése érdekében

¹⁸ Az éghajlatváltozással foglalkozó kormányközi munkacsoportnak a spanyolországi Valenciában 2007. november 17-én elfogadott, negyedik értékelő jelentése; elérhető: www.ipcc.ch.

¹⁹ A 2007. március 8-9-i Európai Tanács brüsszeli ülésének következtetései.

feltétlenül szükség van egy összehangoltabb kibocsátáskereskedelmi rendszer létrehozására. Továbbá jobb tervezhetőséget kell biztosítani, valamint új ágazatok és gázok bevonásával bővíteni kell a rendszer hatókörét a szükséges befektetések ösztönzéséhez elengedhetetlen szén-dioxidár-jelzés megerősítése, valamint újabb kibocsátáscsökkentési lehetőségek felkínálása céljából, ami a kibocsátáscsökkentés összköltségének mérséklését és a rendszer nagyobb hatékonyságát eredményezi.

- (8) Az üvegházhatású gázok fogalmának meghatározását hozzá kell igazítani az éghajlatváltozással foglalkozó kormányközi munkacsoport (IPCC) legfrissebb jelentésében szereplő fogalom meghatározáshoz, és egyes üvegházhatású gázok esetében világosabbá kell tenni a globális felmelegedési potenciál megállapításának és frissítésének módját.
- (9) A közösségi rendszert egyéb olyan létesítményekre is ki kell terjeszteni, amelyek kibocsátása a jelenleg érvényes nyomkövetési, jelentéstételi és hitelesítési követelményekkel azonos pontossággal nyomon követhető, jelenthető és hitelesíthető.
- (10) Amennyiben az üvegházhatású gázok kibocsátásainak csökkentése érdekében hozott egyenértékű – különösen adóügyi – intézkedések az olyan kisebb létesítményekre is vonatkoznak, amelyek kibocsátása nem haladja meg az évi 10 000 tonna szén-dioxid küszöbértéket, léteznie kell olyan eljárásnak, amely lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy az ilyen kisebb létesítményeket a kibocsátáskereskedelmi rendszerből kivegyék mindaddig, amíg az említett intézkedések alkalmazandók. A rendszerből kivett egy tonnára jutó igazgatási költség csökkentése szempontjából – az egyszerűbb igazgatás miatt – ez a küszöbérték kínálja a viszonylagosan legnagyobb nyereséget. Az ötéves kiosztási időszakokról való áttérés következtében, továbbá a biztonság és a kiszámíthatóság növelése érdekében rendelkezéseket kell megállapítani az üvegházhatású gázok kibocsátási engedélyei felülvizsgálatának gyakoriságára vonatkozóan.
- (11) A kibocsátási egységeknek a Közösség egészére kiterjedő mennyiségét a 2008-tól 2012-ig tartó időszak felétől számítva egyenletesen csökkenteni kell, biztosítva, hogy a kibocsátáskereskedelmi rendszer fokozatos és kiszámítható kibocsátáscsökkenést eredményezzen az említett időszakban. A kibocsátási egységek éves csökkenésének a tagállamok által – a tagállamok 2008–2012-es időszakra vonatkozó nemzeti kiosztási tervéről szóló bizottsági határozatok alapján – kibocsátott kibocsátási egységek 1,74%-ával azonos mértékűnek kell lennie annak érdekében, hogy a közösségi rendszer költséghatékony módon járuljon hozzá a kibocsátások vonatkozásában a Közösség által 2020-ra vállalt legalább 20%-os kibocsátáscsökkentési kötelezettség teljesítéséhez.
- (12) A fenti hozzájárulás a közösségi rendszerben 2020-ra vállalt, a 2005-ben jelentett szinthez képest 21%-os kibocsátáscsökkentésnek felel meg, beleértve a 2005–2007. időszaktól a 2008–2012. időszakig kibővült hatókör, valamint a kereskedelmi ágazatra vonatkozó – a 2008–2012. időszak tekintetében a bolgár és román nemzeti kiosztási terv értékelésére használt – 2005. évi kibocsátási adatok hatását, amelynek alapján a 2020. évben legfeljebb 1720 millió kibocsátási egységet adnak ki. A pontos kibocsátott mennyiségeket azt követően számítják ki, hogy a tagállamok – a 2008–2012. időszakra vonatkozó nemzeti kiosztási terveikről szóló bizottsági határozatok szerint – kiadták a kibocsátási egységeket, mivel egyes létesítmények esetében a kiosztás jóváhagyásának feltétele az adott létesítmény kibocsátásának előzetes

igazolása és ellenőrzése. A 2008–2012. időszakra érvényes kibocsátási egységek kiadását követően a Bizottság közzéteszi a Közösség egészére vonatkozó mennyiséget. A Közösség egészére vonatkozó mennyiséget ki kell igazítani azon létesítmények vonatkozásában, amelyeket a 2008 és 2012 közötti időszakban vagy 2013-tól vonnak be a közösségi rendszerbe.

- (13) Az európai gazdaság előtt álló további erőfeszítés többek között azt is megköveteli, hogy a felülvizsgált közösségi rendszer lehetőség szerint a legnagyobb gazdasági hatékonysággal és a Közösségen belül teljesen harmonizált feltételek alapján működjön. Ezért az árverés útján történő értékesítésnek kell a kiosztás alapelveinek lennie, tekintettel arra, hogy az árverés útján történő értékesítés a legegyszerűbb és egyben a leghatékonyabbnak tartott rendszer. Ez a módszer kiküszöböli a váratlan nyereséget, továbbá a meglévő létesítményekkel azonos versenyjogi feltételeket biztosít az új kibocsátóknak és az átlagosnál jobban növekvő gazdaságoknak.
- (14) Minden tagállamnak jelentős befektetéseket kell eszközölnie gazdasága szén-dioxid-intenzitásának 2020-ra történő csökkentése érdekében, és ez azon tagállamoktól, ahol az egy főre jutó jövedelem jelentősen a közösségi átlag alatt marad, illetve amelyek gazdasága felzárkózni igyekszik a gazdagabb tagállamokhoz, jelentős erőfeszítéseket követel az energiahatékonyság javítása érdekében. Az Európai Unió gazdaságának kis szén-dioxid-kibocsátású gazdasággá történő átalakítása során a Közösségen belüli versenytorzulás kiküszöbölésének és a legnagyobb mértékű gazdasági hatékonyság biztosításának célkitűzései nem egyeztethetők össze azzal, hogy a közösségi rendszerben működő gazdasági ágazatok eltérő bánásmódban részesüljenek az egyes tagállamokban. Ezért más mechanizmusokat kell kidolgozni a viszonylag alacsony egy főre jutó jövedelemmel és nagyobb növekedési kilátásokkal rendelkező tagállamok számára. Az árverés útján értékesítendő teljes kibocsátási egység-mennyiség 90%-át az említett tagállamok részére kell kiosztani olyan arányban, ahogyan azok a 2005. évi kibocsátásokból a közösségi rendszerben részesedtek. A teljes mennyiség fennmaradó 10%-át az említett tagállamok javára kell kiosztani a szolidaritás és a Közösségen belüli gazdasági növekedés érdekében, és azt a kibocsátások csökkentésére, valamint az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodásra kell felhasználni. Az említett 10% kiosztásánál figyelembe kell venni a tagállamokban a 2005. évben elért egy főre jutó átlagjövedelem szintjét és a tagállamok növekedési kilátásait, így annak az alacsonyabb jövedelmi szinttel és nagyobb növekedési kilátásokkal rendelkező tagállamoknak kell kedveznie. A Közösség egy főre jutó átlagos jövedelmi szintjénél több mint 20%-kal magasabb jövedelmi szinttel rendelkező tagállamoknak hozzá kell járulniuk a kiosztáshoz, kivéve azt az esetet, amikor teljes csomagnak a SEC(2008)85 dokumentumban megbecsült közvetlen költsége meghaladja a bruttó hazai termék 0,7%-át.
- (15) Tekintettel az éghajlatváltozás elleni küzdelem és az éghajlatváltozás elkerülhetetlen hatásaihoz való alkalmazkodás során kifejtett jelentős erőfeszítésekre, helyénvaló, hogy a kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből származó bevétel legalább 20%-át kötelezően a következőkre használják fel: az üvegházhatású gázok kibocsátásainak csökkentése, az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodás, a kibocsátás csökkentésével és az alkalmazkodással kapcsolatos kutatás és fejlesztés finanszírozása, megújuló energiaforrások kifejlesztése az Európai Unió azon kötelezettségvállalásának teljesítése érdekében, hogy 2020-ra 20%-ban megújuló energiaforrásokat fog felhasználni, továbbá az Európai Unió azon kötelezettségvállalásának teljesítése érdekében, hogy 2020-ra 20%-kal növeli az

energiahatékonyságot, az üvegházhatást okozó gázok elkülönítése és geológiai tárolása, hozzájárulás a globális energiahatékonysági és megújulóenergia-alaphoz²⁰, az erdőirtás megakadályozására és a fejlődő országokban megvalósítandó alkalmazkodás elősegítésére irányuló intézkedések, valamint a szociális vonatkozások kezelése, mint például a villamosenergia-árak lehetséges emelkedésének hatása az alacsony és közepes jövedelemmel rendelkező háztartásokban. Ez az arány jelentősen alatta marad az állami hatóságoknak az árverés útján történő értékesítés során elért nettó bevételre vonatkozó várakozásainak, figyelemmel a társasági adóból származó bevétel lehetséges csökkenésére. Ezen túlmenően a kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből származó bevételt a közösségi rendszer irányításával kapcsolatos igazgatási költségek fedezésére kell fordítani. Rendelkezéseket bevezetni az árverés útján történő értékesítésből származó pénzeszközök fenti célú felhasználásának nyomon követéséről. Ez a bejelentés nem mentesíti a tagállamokat a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésében megállapított, az egyes nemzeti intézkedések bejelentésére vonatkozó kötelezettségük teljesítése alól. Az irányelv nem vetíti előre az állami támogatásokkal kapcsolatos, a Szerződés 87. és 88. cikkének megfelelően lefolytatható, jövőbeni eljárások eredményét.

- (16) Következésképpen 2013-tól főszabályként a teljes mennyiséget árverés útján kell értékesíteni a villamosenergia-ágazat esetében, figyelembe véve annak lehetőségeit a szén-dioxid-kibocsátás növekvő költségének áthárítására, továbbá a szén-dioxid-elkülönítésre és -tárolásra nem adható ingyenes kiosztás, mivel ezt a tevékenységet azzal kell ösztönözni, hogy a tárolt kibocsátások ellenében nem kell kibocsátási egységeket leadni. A verseny torzulásának megakadályozása érdekében a villamosenergia-termelők a 2004/8/EK irányelvben meghatározott nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelési rendszerekben előállított hőre vonatkozóan ingyenes kiosztásban részesülhetnek akkor, ha a más ágazatok létesítményei által előállított ilyen hőre vonatkozóan ingyenes kiosztásra került sor.
- (17) A közösségi rendszer hatálya alá tartozó más ágazatok esetében olyan átmeneti rendszert kell bevezetni, amelyben a 2013. évi ingyenes kiosztás a 2005–2007. időszakban a teljes közösségi kibocsátásiegység-mennyiség annyi százalékanak megfelelő összeg 80%-a, amennyit az említett létesítmények a teljes éves közösségi kibocsátásiegység-mennyiséghez viszonyítva kibocsátottak. Ezt követően az ingyenes kiosztást minden évben egyenlő összegekkel kell csökkenteni, ami 2020-ban az ingyenes kiosztás megszűnését eredményezi.
- (18) A Közösségben fennálló verseny torzulásainak csökkentése érdekében a létesítmények részére átmenetileg ingyenesen kiosztott mennyiséget a Közösség egészére kiterjedő, összehangolt szabályok (hivatkozási rendszer) szerint kell meghatározni. A szabályoknak figyelemmel kell lenniük az üvegházhatást okozó gázokkal kapcsolatos és a leginkább energiatakarékos műszaki megoldásokra, a helyettesítő megoldásokra, az alternatív termelési eljárásokra, a biomassa felhasználására, a megújuló energiaforrásokra és az üvegházhatást okozó gázok elkülönítésére és tárolására. Ezek a szabályok nem ösztönözhetik a kibocsátás növelését, és biztosítaniuk kell, hogy az érintett kibocsátási egységek egyre növekvő hányadát árverés útján értékesítik. A kiosztandó mennyiségeket a piac megfelelő működése érdekében a kereskedelmi időszak kezdete előtt rögzíteni kell. A kiosztásnak meg kell akadályoznia a verseny

²⁰

COM(2006)583, 2006. október 6.

indokolatlan torzulását az ipari létesítményeknek szállított villamos energia és távhő piacain. Az említett szabályoknak az átmenetileg ingyenes kiosztásban részesülő meglévő létesítményekkel azonos tevékenységet folytató új kibocsátókra is vonatkozniuk kell. A belső piaci verseny torzulásainak megakadályozása érdekében az új kibocsátók villamosenergia-termelésére ingyenes kiosztás nem nyújtható. Azokat a kibocsátási egységeket, amelyek az új kibocsátók részére elkülönített tartalékban 2020-ban megmaradnak, árverés útján kell értékesíteni.

- (19) A Közösség továbbra is vezető szerepet játszik egy olyan nagyszabású nemzetközi megállapodás tárgyalása során, amelynek célja a globális hőmérséklet-emelkedés 2°C-ban történő korlátozásának elérése, és amelyet a Balin²¹ elért eredmények is ösztönöznek. Amennyiben más fejlett országok és a nagy üvegházhatásúgáz-kibocsátók nem lesznek részesei ennek a nemzetközi megállapodásnak, ez olyan harmadik országokban, ahol az iparágra nem vonatkoznak hasonló szén-dioxid-kibocsátási korlátozások, az üvegházhatású gázok kibocsátásának emelkedésével járhat (következményes kibocsátás), és ezzel egyidejűleg a Közösségben működő egyes energiaigényes, a nemzetközi versenynek kitett ágazatok és alágazatok gazdasági hátrányba kerülhetnek. Ez alááshatja a közösségi fellépések környezeti integritását és eredményességét. A következményes kibocsátás elleni fellépésként a Közösség 100%-os mértékig ingyenes kiosztásban fogja részesíteni az adott feltételeket teljesítő ágazatokat és alágazatokat. Az említett ágazatok és alágazatok meghatározását, valamint a szükséges intézkedéseket ismételten értékelik majd, biztosítva, hogy cselekvésre csak a szükséges esetben kerüljön sor, és elkerülendő a túlkompenzációt. Azoknak az ágazatoknak és alágazatoknak az esetében, ahol alappal feltehető, hogy a következményes kibocsátás kockázata más módon nem zárható ki, és ahol a hatékonyan termelt villamos energiára fordítják a termelési költségek nagy hányadát, az intézkedés során – a teljes kibocsátási egység-mennyiség megváltoztatása nélkül – figyelembe vehető a termelési folyamat során elfogyasztott villamos energia mennyisége.
- (20) A Bizottságnak ezért legkésőbb 2011 júniusáig felül kell vizsgálnia a helyzetet, konzultálnia kell valamennyi érintett szociális partnerrel, és – a nemzetközi tárgyalások eredményére figyelemmel – jelentést kell benyújtania, amelyhez csatolja majd az esetleges javaslatait. Ezzel összefüggésben a Bizottságnak legkésőbb 2010. június 30-ig meg kell határoznia, hogy melyek azok az energiaigényes ipari ágazatok vagy alágazatok, ahol a következményes kibocsátás valószínűsíthető. A Bizottság elemzésének alapját annak értékelése képezi, hogy valóban nem lehetséges-e jelentős piacirészesedés-veszteség nélkül áthárítani az igényelt kibocsátási egységeknek a termékek árában megjelenő költségét a Közösségen kívül működő olyan létesítményekre, amelyek nem tesznek hasonló lépéseket a kibocsátások csökkentése érdekében. A következményes kibocsátás kockázatának jelentős mértékben kitett, energiaigényes iparágak nagyobb mennyiségű ingyenes kiosztásban részesülhetnének, vagy be lehetne vezetni egy hatékony szén-dioxid-kiegyenlítő rendszert, amely egyenlő elbánásban részesítené a Közösség területén működő, jelentős következményes kibocsátási kockázattal járó létesítményeket és a harmadik országbeli hasonló létesítményeket. Egy ilyen rendszer olyan követelményeket alkalmazhatna az importőrökre vonatkozóan, amelyek nem lennének kevésbé kedvezőek, mint az

²¹ Az UNFCCC részes feleinek harmadik konferenciája és a Kiotói Jegyzőkönyv részes feleinek Balin (Indonézia) 2007. december 3–14. között rendezett harmadik ülése.

Európai Unióban működő létesítményekre alkalmazott előírások – ilyen lehetne például a kibocsátási egységek leadásának kötelezővé tétele. Az intézkedéseknek minden esetben összhangban kellene állniuk az Egyesült Nemzetek éghajlat-változási keretegyezményének elveivel, különösen a közös, de differenciált felelősség és lehetőségek elvével, tekintettel a legkevésbé fejlett országok helyzetére. Az intézkedésnek továbbá összhangban kell állnia a Közösség nemzetközi kötelezettségeivel, a WTO-egyezményt is beleértve.

- (21) A Közösségen belüli egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében össze kell hangolni a közösségi rendszerben működő üzemeltetők által a Közösségen kívüli kibocsátáscsökkentésért kapott jóváírások felhasználását. Az Egyesült Nemzetek éghajlat-változási keretegyezményének Kiotói Jegyzőkönyve mennyiségileg meghatározott kibocsátási célokat állapít meg a fejlett országok számára a 2008–2012. időszakra, és előírja igazolt kibocsátáscsökkentések (CER) és kibocsátáscsökkentési egységek (ERU) tiszta fejlesztési mechanizmus (TFM), valamint közös végrehajtású projektek útján történő létrehozását, valamint a fejlett országok által az említett célokra történő felhasználását. Míg a kiotói keretrendszer 2013-tól nem teszi lehetővé új, mennyiségileg meghatározott kibocsátási célkitűzések nélküli ERU-k létrehozását a fogadó országok számára, CDM-egységek felvételére továbbra is lehetőség van. Az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás létrejöttét követően azonban rendelkezni kell a megállapodást aláíró országokból származó igazolt kibocsátáscsökkentések (CER) és kibocsátáscsökkentési egységek (ERU) kiegészítő felhasználásáról. Ilyen megállapodás hiányában a CER-ek és ERU-k további felhasználásáról való rendelkezés tönkretenné ezen ösztönzőket, és megnehezítené a megújuló energiaforrások növekvő mértékű használatára vonatkozó közösségi célkitűzések megvalósítását. A CER-ek és ERU-k felhasználásának összhangban kell állnia a Közösség által meghatározott céllal, miszerint 2020-ra az energia 20%-át megújuló energiaforrásokból állítja elő, továbbá elő kell mozdítania az energiahatékonyságot, az innovációt és a technológiai fejlődést. Amennyiben e célok elérésével összhangban áll, meg kell fontolni azt a lehetőséget, hogy harmadik országokkal olyan megállapodásokat kössenek a kibocsátáscsökkentés ösztönzése tárgyában, amelyek további valós csökkenést eredményeznek az üvegházhatású gázok kibocsátása területén, és ezzel egyidejűleg serkentik a Közösség területén alapított társaságok innovációs tevékenységét és a harmadik országok technológiai fejlődését. Az ilyen megállapodásokat egynél több ország megerősítheti. A megfelelő tartalmú nemzetközi megállapodás Közösség általi megkötését követően a harmadik országbeli projektekből származó jóváírásokhoz való hozzáférést a közösségi rendszeren keresztül elérendő kibocsátáscsökkentési szint emelkedésével párhuzamosan növelni kell.
- (22) A kiszámíthatóság érdekében biztosítani kell az üzemeltetőket arról, hogy 2012 után is felhasználhatják a – közösségi rendszerben részt vevő valamennyi tagállam által a 2008–2012. időszakban elfogadott projekt típusokból származó – CER-eket és ERU-kat a 2008–2012. időszakban számukra engedélyezett szintből megmaradt rész erejéig. Mivel a tagállamok megmaradt CER- és ERU-készletei, amelyeket a kötelezettségvállalási időszakok között – nemzetközi megállapodások alapján – az üzemeltetők kezelnek (CER-ek és ERU-k „átviteli”), 2015 előtt nem vihetők át, és ezt követően is kizárólag akkor, ha a tagállamok – az ilyen egységek átvitelére vonatkozó korlátozott jogokkal – lehetővé teszik az említett CER-ekkel és ERU-kkal folytatott kereskedelmet, biztosítékot kell nyújtani, kötelezve a tagállamokat annak

engedélyezésére, hogy az üzemeltetők a 2012 előtti kibocsátáscsökkentésre kiadott CER-eket és ERU-kat 2013-tól érvényes kibocsátási egységekre cserélhessék. Mivel azonban a tagállamok nem kötelesek elfogadni azokat a CER-eket és ERU-kat, amelyeket nem feltétlenül tudnak felhasználni fennálló nemzetközi kötelezettségeik teljesítéséhez, e követelmény legfeljebb 2014. december 31-ig alkalmazható. Az üzemeltetőket szintén biztosítani kell a 2013 előtt létrehozott projektekből származó 2013. utáni kibocsátáscsökkentéssel kapcsolatos CER-ek vonatkozásában.

- (23) Abban az esetben, ha a nemzetközi megállapodás megkötése késedelmet szenved, elő kell írni annak lehetőségét, hogy harmadik országokkal kötött megállapodásokon keresztül a minőségi projektekből származó jóváírásokat a Közösség kibocsátáskereskedelmi rendszerében használják fel. Az ilyen – akár két-, akár többoldalú – megállapodások lehetővé tehetik, hogy a közösségi rendszerben továbbra is elismerjék az olyan projekteket, amelyek 2012-ig ERU-kat állítottak elő, de erre a kiotói keretrendszerben már nincs lehetőségük.
- (24) A legkevésbé fejlett országok különösen érzékenyek az éghajlatváltozás hatásaira, míg az üvegházhatású gázok kibocsátásainak csak igen alacsony szintjéért felelősek. Ennélfogva különösen előtérbe kell helyezni a legkevésbé fejlett országok igényeit akkor, amikor az árverés útján történő értékesítésből származó bevételeket arra használják fel, hogy megkönnyítsék a fejlődő országoknak az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodását. Mivel ezekben az országokban igen kevés CDM-projektet hoztak létre, még nemzetközi megállapodás hiányában is célszerű biztosítani őket a 2012 után ott megkezdett projektekből eredő jóváírások elfogadásáról. E jogosultságnak 2020-ig kell megilletnie a legkevésbé fejlett országokat, feltéve, hogy addig vagy megerősítettek egy, az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodást, vagy pedig kétoldalú vagy többoldalú megállapodást kötöttek a Közösséggel.
- (25) Amint létrejön egy, az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás, a harmadik országokból származó CDM-egységeket csak akkor szabad a közösségi rendszerbe befogadni, ha az említett országok megerősítették a nemzetközi megállapodást.
- (26) A Közösségnek és tagállamainak csak akkor szabad projekttevékenységeket engedélyezniük, ha a projekt valamennyi résztvevőjének székhelye olyan országban van, amely megkötötte az ilyen projektekre vonatkozó nemzetközi megállapodást – megakadályozva ezzel az ilyen nemzetközi megállapodásban nem részes államokban letelepedett vállalatok szabad mozgását –, vagy ha ezeknek a vállalatoknak a székhelye olyan harmadik országokban, illetve szövetségi szint alatti vagy regionális egységben található, amelyek az EU kibocsátáskereskedelmi rendszeréhez kapcsolódnak.
- (27) A tapasztalatokra figyelemmel a közösségi rendszernek a kibocsátások nyomon követésével, jelentésével és hitelesítésével kapcsolatos rendelkezéseit javítani kell.
- (28) Annak egyértelművé tétele érdekében, hogy a kazánok, égetőművek, turbinák, fűtőberendezések, kohók, égetőművek, különféle kemencék, szárítók, motorok, fáklyázók, és hő- vagy katalitikus utánégetők valamennyi fajtája ezen irányelv hatálya alá tartozik, az irányelvet ki kell egészíteni a tüzelőberendezés fogalommeghatározásával.

- (29) Annak biztosítása érdekében, hogy a kibocsátási egységek a Közösségen belüli személyek között korlátozás nélkül átruházhatók legyenek, továbbá annak biztosítása érdekében, hogy a közösségi rendszer harmadik országbeli, illetve szövetségi szint alatti vagy regionális egységbeli kibocsátáskereskedelmi rendszerekkel összekapcsolható legyen, 2013 januárjától kezdve a kibocsátási egységeket a 2004. február 11-i 280/2004/EK európai parlamenti és tanácsi határozat²² értelmében létrehozott közösségi kibocsátási egység-forgalmi jegyzékben kell vezetni. Ennek nem szabad kihatással lennie a közösségi rendszer hatálya alá nem tartozó kibocsátásokra vonatkozó nemzeti kibocsátási egység-forgalmi jegyzékek fenntartására.
- (30) 2013-tól kezdve az üvegházhatású gázok elkülönítésének, szállításának és geológiai tárolásának harmonizált módon kell a közösségi rendszer hatálya alá tartoznia.
- (31) Rendelkezéseket kell elfogadni annak érdekében, hogy lehetővé váljon a kibocsátási egységek kölcsönös elismerése a közösségi rendszer és az üvegházhatású gázok kibocsátásainak olyan más kötelező erejű – harmadik országbeli, illetve szövetségi szint alatti vagy regionális egységbeli – kereskedelmi rendszerei között, amelyek korlátozzák az abszolút kibocsátásokat.
- (32) Figyelembe véve a közösségi rendszerben szerzett tapasztalatokat, lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok kibocsátási egységeket adjanak ki olyan projektek tekintetében, amelyek csökkentik az üvegházhatású gázok kibocsátásait, feltéve hogy e projektekre a közösségi szinten elfogadott harmonizált szabályokkal összhangban kerül sor, továbbá hogy e projektek nem eredményezik a kibocsátáscsökkentések többszörös számítását, illetve nem akadályozzák a közösségi rendszer hatályának kiterjesztését vagy a közösségi rendszer hatálya alá nem tartozó, a kibocsátások csökkentésére irányuló szakpolitikai intézkedések felvállalását.
- (33) [A kiosztás szempontjából a légi közlekedés esetében alkalmazott megközelítésnek – nem úgy, mint a villamosenergia-termelők esetében – meg kell egyeznie az átmeneti ingyenes kiosztásban részesülő más iparágak tekintetében javasolt megközelítéssel. Azaz a kibocsátási egységek 80%-át 2013-ban ingyenesen kell kiosztani oly módon, hogy ezt követően a légi közlekedésre vonatkozó ingyenes kiosztás évente egyenlő összegekkel csökkenjen, majd 2020-ban megszűnjön. A Közösségnek és a tagállamoknak továbbra is törekedniük kell globális intézkedések elfogadására a légi közlekedésből származó üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentése érdekében, és a közösségi rendszer következő felülvizsgálatának részeként át kell tekinteniük az említett ágazat helyzetét.]
- (34) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal²³ összhangban kell elfogadni. A Bizottságra különösen a kibocsátási egységek árverés útján való értékesítésére, a kibocsátási egységeknek a Közösség egészére kiterjedő átmeneti kiosztására, a kibocsátások nyomon követésére, jelentésére és hitelesítésére, a hitelesítők akkreditációjára és a projektekkel kapcsolatos harmonizált végrehajtási szabályokra

²² HL L 49., 2004.2.19., 1.o.

²³ HL L 184., 1999.7.17., 23.o. A 2006/512/EK határozattal (HL L 200., 2006.7.22., 11.o.) módosított határozat

vonatkozó intézkedések elfogadása céljából indokolt hatáskört ruházni. Mivel ezen intézkedések általános hatályúak, céljuk pedig ezen irányelv nem alapvető elemeinek módosítása és ezen irányelv új, nem alapvető elemekkel történő, új rendelkezések megállapításával vagy módosítással történő kiegészítése, az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében előírt ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell őket elfogadni.

- (35) A 2003/87/EK irányelvet ennek megfelelően módosítani kell.
- (36) Célszerű előírni azon rendelkezések korai átültetését, amelyek a közösségi rendszer 2013-tól kezdődő, felülvizsgált működését készítik elő.
- (37) A 2008-tól 2012-ig terjedő kereskedelmi időszak megfelelő lezárása érdekében a 2004/101/EK irányelvvel módosított 2003/87/EK irányelv rendelkezéseit továbbra is alkalmazni kell anélkül, hogy az érintené a Bizottság azon lehetőségét, hogy elfogadja a közösségi rendszer 2013-tól kezdődő, felülvizsgált működéséhez szükséges intézkedéseket.
- (38) Ezt az irányelvet az EK-Szerződés 87. és 88. cikkében foglalt rendelkezésekre figyelemmel kell alkalmazni.
- (39) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és figyelembe veszi különösen az Európai Unió alapjogi chartájában elismert elveket.
- (40) Mivel ezen irányelv céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért ezek léptékük és hatásuk miatt közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritási elvnek megfelelően intézkedéseket hozhat. Az említett cikkben foglalt arányossági elvnek megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az a célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2003/87/EK irányelv módosítása

A 2003/87/EK irányelv a következőképpen módosul:

- (1) Az 1. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„Rendelkezik továbbá arról, hogy a veszélyes éghajlatváltozás elkerüléséhez tudományos alapon szükségesnek tartott csökkentéshez való hozzájárulás érdekében fokozni kell az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentését.”

- (2) A 3. cikk a következőképpen módosul:

- a) a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) »üvegházhatást okozó gázok«, »üvegházhatású gázok«: a II. mellékletben felsorolt gázok és a légkör azon természetes és emberi tevékenységből származó gáznemű alkotóelemei, amelyek elnyelik, majd újra kibocsátják az infravörös sugárzást;”

b) a h) pont helyébe a következő szöveg lép:

„h) »új kibocsátó«: olyan, az I. mellékletben felsoroltak közül egy vagy több tevékenységet folytató létesítmény, amely a 11. cikk (1) bekezdésében előírt létesítményjegyzék Bizottságnak való megküldését követően üvegházhatású gáz kibocsátására vonatkozó engedélyt szerzett;”

c) a cikk a következő pontokkal egészül ki:

„[t] »tűzelőberendezés«: olyan, rögzített helyzetű műszaki egység, amelyben hő- vagy mechanikai energia vagy mindkettő előállítása céljából tüzelőanyagokat oxidálnak és más, közvetlenül ehhez kapcsolódó tevékenységeket végeznek, beleértve a hulladékgázok tisztítását;

[u] »villamosenergia-termelő«: olyan létesítmény, amely 2005. január 1-jén vagy azt követően harmadik felek számára történő értékesítésre szánt villamos energiát termelt, és amely az I. melléklet alkalmazásában csak az »Energia- vagy hőellátás« kategóriába tartozik.”

(3) Az 5. cikk d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„d) a 14. cikkben előírt rendeletekkel összhangban a kibocsátások nyomon követése és bejelentése céljából tervezett intézkedések.”

(4) A 6. cikk (1) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az illetékes hatóság az üvegházhatású gázok kibocsátására feljogosító engedélyt legalább ötévente felülvizsgálja, és megteszi a szükséges módosításokat.”

(5) A 9. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„9. cikk

Közösségi kibocsátásiegység-mennyiség

A 2013-tól kezdve közösségi szinten évente kiadható kibocsátásiegység-mennyiség a 2008-tól 2012-ig terjedő időszak közepétől kezdve lineárisan csökken. A szóban forgó mennyiség a 2008-tól 2012-ig terjedő időszakra vonatkozó nemzeti kiosztási tervekről elfogadott bizottsági határozatokkal összhangban a tagállamok által kiadott kibocsátási egységek átlagos évi teljes mennyiségéhez viszonyítva 1,74%-os lineáris tényező szerint csökken.

A Bizottság – a 2008-tól 2012-ig terjedő időszakra vonatkozó nemzeti kiosztási tervekről elfogadott bizottsági határozatokkal összhangban a tagállamok által kiadott teljes mennyiségek alapján – 2010. június 30-ig közzéteszi a 2013. évre vonatkozó kibocsátási egységek abszolút mennyiségét.

A Bizottság a lineáris tényezőt legkésőbb 2025-ben felülvizsgálja.”

(6) Az irányelv a következő 9a. cikkel egészül ki:

„9a. cikk

A közösségi kibocsátási egység-mennyiség kiigazítása

- 1) A kibocsátási egységek 2013. január 1-jétől kiadandó mennyiségét a 2008-tól 2012-ig terjedő időszakban a közösségi rendszerben a 24. cikk (1) bekezdése értelmében részt vevő létesítmények tekintetében ki kell igazítani oly módon, hogy tükrözze az e létesítmények tekintetében a közösségi rendszerbe való bekapcsolódásuk időszakában kiadott kibocsátási egységek átlagos éves mennyiségének a 9. cikkben előírt lineáris tényezővel módosított értékét.
- 2) A közösségi rendszerbe 2013-tól bekapcsolódó létesítmények tekintetében a tagállamok biztosítják, hogy e létesítmények üzemeltetői a megfelelő illetékes hatóságnak független hitelesítő által hitelesített kibocsátásadatokat nyújthassanak be annak érdekében, hogy ezeket az adatokat a kiadandó kibocsátási egységek mennyiségének meghatározása során figyelembe lehessen venni.

Ezeket az adatokat – a 14. cikk (1) bekezdése alapján elfogadott rendelkezésekkel összhangban – legkésőbb 2010. április 30-ig kell a megfelelő illetékes hatóságnak benyújtani.

Ha a benyújtott adatok kellően megalapozottak, az illetékes hatóság erről 2010. június 30-ig értesíti a Bizottságot; ennek alapján a 9. cikkben előírt lineáris tényezővel kiigazított kiadandó kibocsátási egység-mennyiséget megfelelően ki kell igazítani.

- 3) A Bizottság az (1) és a (2) bekezdés szerint kiigazított mennyiségeket közlésezi.”
- (7) A 10. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„10. cikk

Kibocsátási egységek értékesítése árverés útján

- 1) A tagállamok 2013-tól kezdődően a 10a. cikkel összhangban ingyenesen ki nem osztott valamennyi kibocsátási egységet árverés útján értékesítik.
- 2) Az egyes tagállamok által árverés útján értékesítendő teljes kibocsátási egység-mennyiség a következő részekből tevődik össze:
 - a) az árverés útján értékesítendő teljes kibocsátási egység-mennyiség 90%-át olyan arányban kell szétosztani a tagállamok között, amilyen arányban azok a közösségi rendszerben a 2005. évben – hitelesített kibocsátásadatokkal igazolt módon – a kibocsátásból részesültek;
 - b) az árverés útján értékesítendő teljes kibocsátási egység-mennyiség 10%-át – a Közösségen belüli szolidaritás és gazdasági növekedés céljára figyelemmel – bizonyos tagállamok között kell szétosztani oly módon, hogy a tagállamnak árverés útján történő értékesítés céljára az a) pont alapján jutó kibocsátási egység-mennyiséget a IIa. mellékletben előírt százalékokkal megnöveljük.

Az a) pont alkalmazásában azon tagállamok részesedését, amelyek 2005-ben nem vettek részt a közösségi rendszerben, a közösségi rendszerbeli 2007. évi hitelesített kibocsátásadatokról kell kiszámítani.

Az első albekezdés b) pontjában említett százalékokat szükség szerint arányosan ki kell igazítani oly módon, hogy az újraelosztás mértéke 10% legyen.

- 3) A (2) bekezdés alapján a kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből származó bevételek – beleértve a (2) bekezdés b) pontja alapján megvalósuló értékesítésből származó valamennyi bevételt is – legalább 20%-át a következő célokra kell felhasználni:
- a) az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére, ideértve a globális energiahatékonysági és megújulóenergiaforrás-alapnak nyújtott hozzájárulást is, az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodásra, valamint a kibocsátáscsökkentést és az alkalmazkodást célzó kutatás és fejlesztés finanszírozására, ideértve az európai stratégiai energiatechnológiai tervben foglalt kezdeményezésekben való részvételt is;
 - b) a megújuló energiaforrásból megvalósuló energiatermelés fejlesztésére a Közösség azon vállalatának teljesítése céljából, hogy 2020-ra 20%-ban megújuló forrásból származó energiát fog felhasználni, valamint a Közösség azon vállalatának teljesítése céljából, hogy 2020-ig az energiahatékonyságot 20%-kal növeli;
 - c) az üvegházhatású gázok elkülönítésére és geológiai tárolására, különösen a széntüzelésű erőművek vonatkozásában;
 - d) az erdőirtás elkerülését célzó intézkedésekre, különösen a legkevésbé fejlett országokban;
 - e) a fejlődő országoknak az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodása elősegítésére;
 - f) a kis és közepes jövedelmű háztartások szociális aspektusainak kezelésére, például az energiahatékonyság és a hőszigetelés javítására;
 - g) a közösségi rendszer igazgatásával kapcsolatos adminisztrációs költségekre.
- 4) A tagállamok a 280/2004/EK határozat értelmében benyújtott jelentéseikben információt szolgáltatnak bevételeiknek a felsorolt célokra történő felhasználásáról.
- 5) Az árverések nyílt, átlátható és megkülönböztetésmentes lefolytatása érdekében a Bizottság 2010. december 31-ig rendeletet fogad el az árverések időütemezéséről, igazgatásáról és egyéb vonatkozásairól.

Az árveréseket úgy kell megszervezni, hogy az üzemeltetők, különösen pedig a közösségi rendszer hatálya alá tartozó kis- és középvállalkozások teljes mértékben részt vehessenek rajtuk, és az esetleges többi résztvevő ne lehetetlenítse el az árverés lefolytatását. Ez az intézkedés ezen irányelv nem alapvető elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányul, ezért [a 23. cikk (3) bekezdésében] előírt ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.”

- (8) Az irányelv a következő 10a. és 10b. cikkel egészül ki:

„10a. cikk

A harmonizált ingyenes kiosztás közösségi szintű átmeneti szabályai

- 1) A (2)–(6) és a (8) bekezdéssel összhangban a Bizottság 2011. június 30-ig közösségi szintű, teljes mértékben harmonizált végrehajtási intézkedéseket fogad el a kibocsátási egységek harmonizált kiosztására vonatkozóan.

Ezek az intézkedések ezen irányelv nem alapvető elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányulnak, ezért [a 23. cikk (3) bekezdésében] előírt ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell őket elfogadni.

Az első albekezdésben előírt intézkedéseknek lehetőség szerint biztosítaniuk kell, hogy a kiosztás módja ösztönözze az üvegházhatást okozó gázok kibocsátása és az energiafelhasználás tekintetében hatékony műszaki megoldásokat és a kibocsátáscsökkentést, és ne ösztönözzön a kibocsátás növekedésére; ebből a célból a kiosztás során figyelembe kell venni a leghatékonyabb műszaki megoldásokat, a helyettesítő megoldásokat, az alternatív termelési folyamatokat, a biomassza felhasználását, valamint az üvegházhatású gázok elkülönítését és tárolását. Villamosenergia-termelés céljából ingyenesen nem osztható ki kibocsátási egység.

Ha és amikor a Közösség olyan nemzetközi éghajlat-változási egyezményt köt, amely az üvegházhatású gázok tekintetében a Közösségben megvalósulóval összemérhető mértékű kibocsátáscsökkentésre kötelez, akkor a Bizottság a fenti intézkedéseket felülvizsgálja annak érdekében, hogy ingyenes kiosztásra csak akkor kerülhessen sor, ha az az egyezményre figyelemmel teljes mértékben indokolt.

- 2) A (3) bekezdésre is figyelemmel nem részesülhetnek ingyenes kiosztásban a villamosenergia-termelők, az üvegházhatású gázok elkülönítését szolgáló létesítmények, az üvegházhatású gázok szállítására szolgáló csővezetékek és az üvegházhatású gázok tárolóhelyei.
- 3) A villamosenergia-termelők az általuk a 2004/8/EK irányelv értelmében vett nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés révén, gazdaságilag indokolt módon, kereslet kielégítése céljából folytatott hőtermelés tekintetében – a más hőtermelőkkel szembeni egyenlő bánásmód biztosítása érdekében – ingyenes kiosztásban részesülhetnek. 2013-tól kezdődően minden évben az e létesítmények számára e hőtermelés tekintetében kiosztott kibocsátási egységek mennyiségét a 9. cikkben előírt lineáris tényezővel ki kell igazítani.
- 4) A 2013-ban működő és a 2008-tól 2012-ig terjedő időszakra vonatkozóan ingyenes kiosztásban részesülő létesítmények részére kiosztandó kibocsátási egység-mennyiség kiszámításának alapját képező maximális kibocsátási egység-mennyiség legfeljebb akkora százalékos részarányt képviselhet a közösségi kibocsátási egység-mennyiségből, amekkora százalékos részarányt az ezen létesítményekből származó kibocsátás a 2005-től 2007-ig terjedő időszakban képviselt. Szükség esetén korrekciós tényezőt kell alkalmazni.

- 5) A közösségi rendszerbe 2013-tól bekapcsolódó létesítmények részére kiosztandó kibocsátási egység-mennyiség kiszámításának alapját képező maximális kibocsátási egység-mennyiség nem lehet nagyobb a 2005-től 2007-ig terjedő időszakban e létesítmények által kibocsátott, hitelesített kibocsátásadatokkal igazolt összmenyiségnél. Minden ezt követő évben az e létesítmények részére összesen kiosztott kibocsátási egység-mennyiséget a 9. cikkben előírt lineáris tényezővel ki kell igazítani.
- 6) A 2013-tól 2020-ig terjedő időszakban a 9. és a 9a. cikkel összhangban meghatározott közösségi kibocsátási egység-mennyiség öt százalékát el kell különíteni az új kibocsátók részére; az új kibocsátók számára az e cikk (1) bekezdése értelmében elfogadott szabályokkal összhangban összesen legfeljebb ennyi kibocsátási egység osztható ki.

A kiosztandó mennyiséget a 9. cikkben előírt lineáris tényezővel ki kell igazítani.

Villamosenergia-termelés céljából új kibocsátóknak nem osztható ki ingyenesen kibocsátási egység.

- 7) A 10b. cikk rendelkezéseire is figyelemmel az e cikk (3)–(6) bekezdése [és a 3c. cikk (2) bekezdése] értelmében 2013-ban ingyenesen kiosztott kibocsátási egység-mennyiségnek az (1) bekezdésben előírt intézkedésekkel összhangban meghatározott mennyiségből 80%-kal kell részesülnie, ezt követően pedig az ingyenesen kiosztott mennyiséget évente – mindig azonos mennyiséggel – úgy kell csökkenteni, hogy 2020-ra elérje a nullát.
- 8) 2013-ban, majd azt követően 2020-ig minden évben a következményes kibocsátás kockázatának jelentős mértékben kitett ágazatokban működő üzemeltetők a (2)–(6) bekezdéssel összhangban meghatározott mennyiség 100%-a erejéig ingyenes kiosztásban részesülhetnek.
- 9) Legkésőbb 2010. június 30-ig, majd azt követően háromévente a Bizottság meghatározza a (8) bekezdés hatálya alá tartozó ágazatokat.

Ez az intézkedés ezen irányelv nem alapvető elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányul, ezért [a 23. cikk (3) bekezdésében] előírt ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

Az első albekezdésben foglalt rendelkezés végrehajtása során a Bizottság figyelembe veszi, hogy az adott ágazatnak vagy alágazatnak milyen mértékben van lehetősége arra, hogy a termeléshez szükséges kibocsátási egységek árát a termékek árakban megjelenítse anélkül, hogy ezáltal a Közösségen kívüli, a szén-dioxid-kibocsátás szempontjából kevésbé hatékony létesítményekkel szemben jelentős piaci részesedést veszítene; ennek érdekében a Bizottság figyelembe veszi különösen:

- a) azt, hogy az árverésen történő értékesítés milyen mértékben eredményezné a gyártási költségek megnövekedését;
- b) azt, hogy mennyire van lehetősége az adott ágazatban működő létesítményeknek – például a leghatékonyabb műszaki megoldások alkalmazásával – kibocsátáscsökkentést elérni;

- c) a piac szerkezetét, a földrajzi értelemben vett piacot és a termékpiacot, az ágazatban tapasztalható nemzetközi versenyt;
- d) az ágazatban az Európai Unión kívül érvényesülő vagy várhatóan érvényesülő éghajlatváltozás- és energiapolitikai intézkedések hatásait.

Annak megítélése, hogy a közösségi rendszer által előidézett költségnövekedés megjeleníthető-e a termékárakban, történhet különösen az eladásoknak a széndioxid-kibocsátási egységek nagyobb ára miatti visszaesésére vonatkozó becslések vagy a létesítmények jövedelmezősége alapján.

10b. cikk

Intézkedések egyes fokozott energiafelhasználású iparágak támogatására következményes kibocsátás esetén

A Bizottság legkésőbb 2011 júniusáig – a nemzetközi tárgyalások eredményére és ezen eredményeknek a üvegházhatásúgáz-kibocsátás globális mérséklésére gyakorolt hatására figyelemmel, valamennyi érintett szociális partnerrel folytatott konzultációt követően – analitikai jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli azon, előzetesen meghatározott energiaigényes ágazatok és alágazatok helyzetét, amelyekben a következményes kibocsátásnak nagy a kockázata. A Bizottság a jelentés kíséretében javaslatot terjeszthet elő különösen:

- az érintett ágazatok vagy alágazatok részére a 10a. cikk alapján ingyenesen kiosztandó kibocsátási egység-mennyiség részarányának kiigazítására;
- a 10a. cikknek megfelelően meghatározott ágazatokban vagy alágazatokban előállított termékek importőreinek a közösségi rendszerben való részvételére.

Annak meghatározása során, hogy milyen intézkedést célszerű hozni, a fentiek mellett figyelembe kell venni azokat az esetleges kötelező erejű ágazati megállapodásokat, amelyek globális szinten az éghajlatváltozás elleni küzdelem szempontjából jelentős nagyságú kibocsátáscsökkentést eredményeznek, nyomon követhetők, ellenőrizhetők, és olyan kötelező intézkedéseket tartalmaznak, amelyek biztosítják a rendelkezések betartását.”

(9) A 11. és a 11a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„11. cikk

Nemzeti végrehajtási intézkedések

- 1) 2011. szeptember 30-ig minden tagállam közzéteszi és megküldi a Bizottságnak a területén lévő, ezen irányelv hatálya alá tartozó létesítmények jegyzékét, valamint a 10a. cikk (1) bekezdésében előírt szabályokkal összhangban elvégzett számítás alapján a területén lévő létesítmények részére egyenként esetlegesen ingyenesen kiosztani kívánt kibocsátási egység-mennyiséget.
- 2) Az illetékes hatóság minden évben február 28-ig kiadja az adott évben szétosztandó, a 10. és a 10a. cikkel összhangban kiszámított kibocsátási egység-mennyiséget.

Ha egy létesítmény megszűnteti működését, akkor további kibocsátási egységekben ingyenesen nem részesülhet.

11a. cikk

A jövőbeli nemzetközi éghajlat-változási megállapodás hatálybalépése előtt végzett projekttevékenységekből származó CER és ERU egységek felhasználása a közösségi rendszerben

- 1) Egy jövőbeli nemzetközi éghajlat-változási megállapodás hatálybalépéséig és a 28. cikk (3) és (4) bekezdésének alkalmazásáig az e cikk (2)–(7) bekezdésében foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni.
- 2) Az üzemeltetők – a 2008-tól 2012-ig terjedő időszakra vonatkozóan a tagállamok által részükre felhasználásra engedélyezett, de fel nem használt CER/ERU-mennyiség erejéig – kérhetik az illetékes hatóságtól, hogy a közösségi rendszerben részt vevő valamennyi tagállam által a 2008-tól 2012-ig terjedő időszak során elfogadott projekt típusokra tekintettel a 2012-ig elért kibocsátáscsökkentés alapján kiadott CER-ekért és ERU-kért 2013-tól érvényes kibocsátási egységeket adjon ki részükre. Az illetékes hatóság ezt az átváltást 2014. december 31-ig kérésre végrehajtja.
- 3) A 2008-tól 2012-ig terjedő időszakra vonatkozóan a tagállamok által az üzemeltetők részére felhasználásra engedélyezett, de fel nem használt CER/ERU-mennyiség erejéig az illetékes hatóságok lehetővé teszik, hogy az üzemeltetők a 2013 előtt megkezdett projektekre tekintettel a 2013-tól elérendő kibocsátáscsökkentés alapján kiadott CER-eket 2013-tól érvényes kibocsátási egységekre cseréljék.

Az első albekezdésben foglalt rendelkezést a közösségi rendszerben részt vevő valamennyi tagállam által a 2008-tól 2012-ig terjedő időszak során elfogadott valamennyi projekt típusra alkalmazni kell.

- 4) A 2008-tól 2012-ig terjedő időszakra vonatkozóan a tagállamok által az üzemeltetők részére felhasználásra engedélyezett, de fel nem használt CER/ERU-mennyiség erejéig az illetékes hatóságok lehetővé teszik, hogy az üzemeltetők a legkevesbé fejlett országokban 2013 után megkezdendő projektekre tekintettel a 2013-tól elérendő kibocsátáscsökkentés alapján kiadott CER-eket 2013-tól érvényes kibocsátási egységekre cseréljék.

Az első albekezdésben foglalt rendelkezést a közösségi rendszerben részt vevő valamennyi tagállam által a 2008-tól 2012-ig terjedő időszak során elfogadott valamennyi projekt típusra tekintettel kiadott CER-ekre kell alkalmazni mindaddig – de legkésőbb 2020-ig –, ameddig az érintett országok megállapodást nem ratifikálnak a Közösséggel.

- 5) Ha a nemzetközi éghajlat-változási egyezmény megkötése késedelmet szenved, a közösségi rendszerben a projektekből vagy más, kibocsátáscsökkentést eredményező tevékenységből származó egységek – a 2008-tól 2012-ig terjedő időszakra vonatkozóan a tagállamok által az üzemeltetők részére felhasználásra engedélyezett, de fel nem használt CER/ERU-mennyiség erejéig – harmadik országokkal kötött, a felhasználható mennyiségről rendelkező megállapodásokkal összhangban felhasználhatók. Ezekkel a megállapodásokkal összhangban az üzemeltetők az érintett harmadik országokban végzett projekttevékenységből eredő egységeket a közösségi rendszer szerinti kötelezettségeik teljesítése céljából felhasználhatják.

- 6) Az (5) bekezdésben említett megállapodásokban rendelkezni kell a megújuló energiaforrások hasznosításával vagy az energiahatékonysággal kapcsolatos, a technológiaátadást és a fenntartható fejlődést előmozdító technológiákból származó egységeknek a közösségi rendszerben történő felhasználásáról. Ezek a megállapodások rendelkezhetnek olyan projektekből származó egységek felhasználásáról is, amelyek esetében a figyelembe vett alapmennyiség kisebb a 10a. cikkben előírt intézkedések alkalmazásában az ingyenes kiosztás tekintetében figyelembe vett mennyiségnél vagy közösségi jogi aktusban előírt mennyiségnél.
- 7) Nemzetközi éghajlat-változási megállapodás létrejöttét követően a közösségi rendszerben csak a megállapodást megerősítő harmadik országokból származó CER-ek fogadhatók el.”
- (10) A 11b. cikk (1) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:
- „A Közösség és tagállamai csak olyan projekttevékenységeket engedélyezhetnek, amelyek esetében a projekt valamennyi résztvevőjének székhelye vagy olyan országban van, amely részes fele a szóban forgó projektről kötött nemzetközi megállapodásnak, vagy pedig olyan országban, szövetségi szint alatti vagy regionális egységben van, amely a 25. cikk alapján kapcsolódik a közösségi rendszerhez.”
- (11) A 13. cikk a következőképpen módosul:
- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
- „(1) A 2013. január 1-jétől kezdődően kiadott kibocsátási egységek a 2013. január 1-jétől számított nyolcéves időszak során megvalósuló kibocsátásokra érvényesek.”;
- b) a (2) bekezdést el kell hagyni;
- c) a (3) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:
- „Az (1) bekezdésben meghatározott minden egyes időszak kezdete után négy hónappal az érvényességüket veszített, valamint a 12. cikk (3) bekezdésével összhangban le nem adott és nem törölt kibocsátási egységeket az illetékes hatóság törli.”
- (12) A 14. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„14. cikk

A kibocsátás nyomon követése és bejelentése

- 1) A Bizottság – a nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozóan a IV. mellékletben meghatározott elvek alapján – rendeletet fogad el az I. mellékletben felsorolt tevékenységekből származó kibocsátás, valamint, szükség szerint, a tevékenységre vonatkozó adatok nyomon követéséről és bejelentéséről; a rendeletben az egyes üvegházhatást okozó gázokkal kapcsolatos, a kibocsátás nyomon követésére és bejelentésére vonatkozó követelmények kapcsán meghatározza e gázok globális felmelegedési potenciálját.

Ez az intézkedés ezen irányelv nem alapvető elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányul, ezért [a 23. cikk (3) bekezdésében] előírt ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

- 2) A rendelet figyelembe veheti a rendelkezésre álló legpontosabb és legkorszerűbb, így különösen az IPPC-vel összefüggésben elért tudományos eredményeket, követelményeket állapíthat meg az üzemeltetőkkel szemben arra vonatkozóan, hogy hogyan számoljanak be az esetlegesen nemzetközi versenynek kitett, energiaigényes iparágakban előállított termékek gyártásával összefüggő kibocsátásról, továbbá rendelkezhet ezen adatok független hitelesítéséről.

Ezek a követelmények kiterjedhetnek a közösségi rendszer hatálya alá tartozó villamosenergia-termelésből származó, e termékek előállításával kapcsolatos kibocsátásadatok bejelentésére is.

- 3) A tagállamok biztosítják, hogy a rendelettel összhangban minden létesítményüzemeltető minden naptári év végén bejelentse az illetékes hatóságnak az adott évben az adott létesítmény által előidézett kibocsátás nagyságát.”

- (13) A 15. cikk a következőképpen módosul:

- a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„Hitelesítés és akkreditáció”;

- b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„A Bizottság rendeletet fogad el a kibocsátásadatokat tartalmazó jelentések hitelesítéséről és a hitelesítők akkreditációjáról, ebben meghatározza a hitelesítők akkreditációjára, kölcsönös elismerésére és akkreditációjának visszavonására, valamint – szükség szerint – a felügyeletre és a szakmai értékelésre irányadó kritériumokat.

Ez az intézkedés ezen irányelv nem alapvető elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányul, ezért [a 23. cikk (3) bekezdésében] előírt ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.”

- (14) A 16. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A 2013. január 1-jétől kezdődően kiadott kibocsátási egységekkel kapcsolatos többletkibocsátási bírság az európai fogyasztói árindexszel összhangban növekszik.”

- (15) A 19. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 2013. január 1-jétől kezdődően kiadott kibocsátási egységeket a közösségi kibocsátási egység-forgalmi jegyzékben kell tartani.”;

- b) a cikk a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A kibocsátásiegység-forgalmi jegyzékek egységesített és biztonságos rendszeréről szóló rendeletben szabályozni kell, hogy a közösségi kibocsátásiegység-forgalmi jegyzék hogyan végezze el a 25. cikk (1b) bekezdésében foglalt rendelkezés végrehajtása céljából szükségessé váló ügyleteket és egyéb műveleteket.”

(16) A 21. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés második mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Ebben a jelentésben különös figyelmet fordítanak a kibocsátási egységek kiosztásának szabályaira, a kibocsátásiegység-forgalmi jegyzékek működtetésére, a nyomon követéssel, a jelentéstétellel, a hitelesítéssel és az akkreditációval kapcsolatos végrehajtási intézkedések alkalmazására, az ezen irányelvnek való megfeleléssel összefüggő kérdésekre, valamint – szükség szerint – a kibocsátási egységek adózástechnikai kezelésére.”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Bizottság információcserét szervez a tagállamok illetékes hatóságai számára a kiosztással, az ERU-knak és a CER-eknek a közösségi rendszerben való felhasználásával, a kibocsátásiegység-forgalmi jegyzékek működtetésével, a nyomon követéssel, a jelentéstétellel, a hitelesítéssel, az akkreditációval, az informatikai háttérrel és az ezen irányelvnek való megfeleléssel összefüggő fejleményekről.”

(17) A 22. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„22. cikk

A mellékletek módosítása

A Bizottság a 21. cikkben előírt jelentéstételre és az ezen irányelv alkalmazása kapcsán szerzett tapasztalatokra figyelemmel jogosult módosítani ezen irányelv mellékleteit, kivéve az I. mellékletet. A IV. és az V. melléklet módosítását a kibocsátás nyomon követésének, bejelentésének és hitelesítésének javítása indokolhatja.

Ezek az intézkedések ezen irányelv nem alapvető elemeinek módosítására irányulnak, ezért [a 23. cikk (3) bekezdésében] előírt ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell őket elfogadni.”

(18) A 24. cikk (2) és (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) További tevékenységek és gázok felvételének jóváhagyásakor a Bizottság egyidejűleg más tagállamok számára is engedélyezheti e további tevékenységek és gázok felvételét.

(3) A Bizottság – saját kezdeményezésére vagy tagállam kérésére, amennyiben a nyomon követés és a jelentéstétel kellő pontossággal elvégezhető – rendeletben szabályozhatja az I. melléklet jegyzékében együttesen nem szereplő tevékenységekből, létesítményekből és üvegházhatású gázokból eredő kibocsátás nyomon követését és az ezzel kapcsolatos jelentéstételt.

Ez az intézkedés ezen irányelv nem alapvető elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányul, ezért [a 23. cikk (3) bekezdésében] előírt ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.”

- (19) Az irányelv a következő 24a. cikkel egészül ki:

„24a. cikk

Kibocsátáscsökkentést eredményező projektekre vonatkozó harmonizált szabályok

- 1) A 24. cikkben előírt felvételen túlmenően a Bizottság végrehajtási intézkedéseket fogadhat el kibocsátási egységek olyan, tagállamok által igazgatott projektek tekintetében történő kiadására vonatkozóan, amelyek a közösségi rendszeren kívül eredményezik az üvegházhatásúgáz-kibocsátás mérséklődését.

Ezek az intézkedések ezen irányelv nem alapvető elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányulnak, ezért [a 23. cikk (3) bekezdésében] előírt ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell őket elfogadni.

Ezek az intézkedések nem eredményezhetik a kibocsátáscsökkentés többszörös beszámítását, és nem akadályozhatják egyéb, a közösségi rendszeren kívüli kibocsátáscsökkentésre irányuló szakpolitikai intézkedések végrehajtását. Ilyen értelmű rendelkezés csak akkor fogadható el, ha a felvétel a 24. cikkel összhangban nem lehetséges; a közösségi rendszer következő felülvizsgálatakor meg kell fontolni e kibocsátás szabályozásának közösségi hatályú harmonizálását.

- 2) A Bizottság végrehajtási intézkedésekben szabályozhatja az (1) bekezdés hatálya alá tartozó, közösségi szintű projektek kibocsátási egységekkel történő ellátását.

Ezek az intézkedések ezen irányelv nem alapvető elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányulnak, ezért [a 23. cikk (3) bekezdésében] előírt ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell őket elfogadni.”

- (20) A 25. cikk a következő (1a) és (1b) bekezdéssel egészül ki:

„1a) Másik országban vagy szövetségi szint alatti vagy regionális közigazgatási egységben létrehozott, a kibocsátást abszolút összkvóta megállapításával szabályozó, kötelező erejű, az üvegházhatásúgáz-kibocsátással való kereskedést lehetővé tévő rendszerek és a közösségi rendszer vonatkozásában a kibocsátási egységek elismerése céljából megállapodások köthetők.

- 1b) A közösségi rendszerben lévő, illetve a más, a kibocsátást abszolút összkvóta megállapításával szabályozó, az üvegházhatásúgáz-kibocsátással való kereskedést lehetővé tévő rendszerekben lévő kibocsátási egységek tekintetében megvalósítandó igazgatási vagy technikai koordináció céljából nem kötelező erejű megegyezések hozhatók létre harmadik országokkal, szövetségi szint alatti és regionális közigazgatási egységekkel.”

- (21) A 27. és a 28. cikk helyébe a következő szöveg lép:

Egyenértékű intézkedések hatálya alá tartozó kisebb tüzelőberendezések kivétele a közösségi rendszerből

- 1) A tagállamok kivehetik a közösségi rendszerből a 25 MW alatti névleges bemenő hőteljesítményű olyan tüzelőberendezéseket, amelyeknek az illetékes hatóság részére bejelentett kibocsátása – a biomasszából származó kibocsátás nélkül – az előző 3 év egyikében sem éri el a 10 000 tonna szén-dioxid-egyenértéket, és amelyek olyan intézkedések hatálya alá tartoznak, amelyek egyenértékű módon fognak hozzájárulni a kibocsátás csökkentéséhez, azzal a feltétellel, hogy az adott tagállam teljesíti a következő feltételeket:
 - (a) értesíti a Bizottságot minden érintett létesítményről, és megadja az alkalmazandó egyenértékű intézkedéseket;
 - (b) megerősíti, hogy nyomonkövetési rendelkezések biztosítják annak megállapítását, hogy a létesítmények bármelyike bármely naptári évben – a biomasszából származó kibocsátás nélkül – 10 000 tonna szén-dioxid-egyenértéknek megfelelő vagy annál több kibocsátást idéz-e elő;
 - (c) megerősíti, hogy ha bármely naptári évben bármely létesítmény kibocsátása – a biomasszából származó kibocsátás nélkül – eléri vagy meghaladja a 10 000 tonna szén-dioxid-egyenértéket, valamint ha az egyenértékű intézkedések már nincsenek hatályban, a létesítményt visszaveszi a rendszerbe;
 - (d) az a), a b) és a c) pontban előírt információkat észrevételek megtétele céljából nyilvánosságra hozza.
- 2) Ha a Bizottság az észrevételek megtétele céljából történő nyilvánosságra hozatal bejelentésének időpontjától számított három hónapos időszak végétől számítva további hat hónapon belül nem emel kifogást, a bejelentést megadottnak kell tekinteni.

Az azon időszak tekintetében meglévő kibocsátási egységek leadását követően, amelyben a létesítmény a kibocsátáskereskedelmi rendszerben részt vett, a létesítményt ki kell venni a rendszerből; a tagállam ettől fogva a létesítménynek a 10a. cikk alapján nem adhat ki ingyenesen további kibocsátási egységeket.

Egy jövőbeli nemzetközi éghajlat-változási megállapodás megkötése nyomán alkalmazandó kiigazítások

- 1) Ha a Közösség olyan nemzetközi éghajlat-változási megállapodást köt, amely 2020-ig az üvegházhatású gázok tekintetében az Európai Tanács által megállapított minimális kibocsátáscsökkentést meghaladó mértékű kötelező csökkentést ír elő, akkor a (2), a (3) és a (4) bekezdés szerint kell eljárni.

- 2) Az (1) bekezdésben említett nemzetközi megállapodás megkötését követő évtől kezdve a lineáris tényezőt meg kell növelni oly módon, hogy a 2020. évi közösségi kibocsátási egység-mennyiség a 9. cikk alapján megállapított mennyiségnél annnyival kisebb legyen, amennyi a nemzetközi megállapodásban a Közösség számára az üvegházhatású gázok tekintetében előírt teljes kibocsátáscsökkentés 20% feletti része és az üvegházhatású gázok tekintetében a közösségi rendszernek a 9. és a 9a. cikk alapján betudható teljes kibocsátáscsökkentés 2020. évben érvényes részaránya szorzatának megfelel.
- 3) Az üzemeltetők a nemzetközi megállapodásban részes harmadik országokból származó CER-eket, ERU-kat és egyéb, a (4) bekezdéssel összhangban jóváhagyott egységeket a (2) bekezdéssel összhangban megvalósuló csökkentés fele erejéig használhatják fel.
- 4) A Bizottság intézkedéseket fogadhat el abból a célból, hogy – az adott esetnek megfelelően – lehetővé tegye a 11a. cikk (2)–(5) bekezdésében említetteken kívüli további projekt típusoknak a közösségi rendszerben részt vevő üzemeltetők általi felhasználását vagy egyéb, a nemzetközi megállapodás alapján létrehozott mechanizmusoknak a szóban forgó üzemeltetők általi igénybevételét.

Ezek az intézkedések ezen irányelv nem alapvető elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányulnak, ezért [a 23. cikk (3) bekezdésében] előírt ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell őket elfogadni.”

- (22) Az I. melléklet ezen irányelv I. mellékletével összhangban módosul.
- (23) Az irányelv az ezen irányelv II. mellékletében meghatározott IIa. melléklettel egészül ki.
- (24) A III. mellékletet el kell hagyni.

2. cikk *Átültetés*

- 1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2012. december 31-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét, valamint az e rendelkezések és az irányelv közötti megfelelést bemutató táblázatot haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy – az ezen irányelv 1. cikkének 6. pontjában előírt kiegészítéssel – a 2003/87/EK irányelv 9a. cikke (2) bekezdésének, valamint – az ezen irányelv 1. cikkének 9. pontjában előírt módosításnak megfelelően – a 2003/87/EK irányelv 11. cikkének legkésőbb [2009. december 31-ig] megfeleljenek.

A tagállamok az első albekezdésben előírt rendelkezéseket 2013. január 1-jétől alkalmazzák. A tagállamok által az első és a második albekezdés alapján elfogadott rendelkezéseknek hivatkozniuk kell erre az irányelvre, vagy kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozással együtt kell megjeleníteniük. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- 2) A tagállamok megküldik a Bizottságnak nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az irányelv tárgykörében elfogadnak. A Bizottság erről tájékoztatja a többi tagállamot.

3. cikk *Átmeneti rendelkezés*

A 2003/87/EK irányelvnek a 2004/101/EK irányelvvel módosított rendelkezéseit 2012. december 31-ig alkalmazni kell.

4. cikk *Hatálybalépés*

Ez az irányelv *Az Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

5. cikk *Címzettek*

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, [...] -án/-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

I. MELLÉKLET

A 2003/87/EK irányelv I. melléklete a következőképpen módosul:

(1) Az 1. pont helyébe a következő szöveg lép:

„1. A kutatásra, fejlesztésre és új termékek és folyamatok tesztelésére használt létesítmények vagy létesítményrészek, valamint a kizárólag biomasszát használó tüzelőberendezések nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá.”

(2) A 2. pont a következő mondattal egészül ki:

„A tüzelőberendezések teljes kapacitásának kiszámításakor a 3 MW alatti névleges bemenő hőteljesítményű egységeket – e számítás céljából – nem kell figyelembe venni.”

(3) A táblázat a következőképpen módosul:

a) A tevékenység-kategóriák első sorának helyébe a következő szöveg lép:

”

<i>Energia- vagy hőellátás</i> Tüzelőberendezések 20 MW-ot meghaladó bemenő hőteljesítménnyel (kivéve a veszélyeshulladék-égető és települési hulladék-égető létesítményeket)	Szén-dioxid
<i>Energiatermeléssel kapcsolatos egyéb tevékenységek</i> Ásványolaj-feldolgozók	Szén-dioxid
Kokszolókemencék	Szén-dioxid

”

b) A tevékenység-kategóriák második sorának helyébe a következő szöveg lép:

- i. a címsorban a „vas” szót el kell hagyni;
- ii. a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

”

Vasfémek (beleértve a vasötvözeteket is) előállítása és feldolgozása, amennyiben 20 MW-ot meghaladó bemenő hőteljesítményű tüzelőberendezéseket működtetnek, beleértve a hengerműveket, a fűtőberendezéseket, a temperált kohókat, kovácműhelyeket, öntödét, bevonatolást és a lemaratást is.	Szén-dioxid
Alumínium előállítása (elsődleges és másodlagos, amennyiben 20 MW-ot meghaladó bemenő hőteljesítményű tüzelőberendezéseket működtetnek).	Szén-dioxid és perfluor-szénhidrogének
Nem vasfémek előállítása és feldolgozása, beleértve az ötvözetek előállítását, a finomítást, az öntést stb., amennyiben 20 MW-ot meghaladó bemenő hőteljesítményű tüzelőberendezéseket működtetnek.	Szén-dioxid

”

c) a tevékenység-kategóriák harmadik sora a következőképpen módosul:

i. az első bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Cementklinker napi 500 tonnát meghaladó gyártókapacitással rendelkező forgókemencében történő előállítására vagy mész előállítására szolgáló létesítmények, beleértve a dolomit és a magnezit napi 500 tonnát meghaladó gyártókapacitással rendelkező forgókemencében vagy napi 50 tonnát meghaladó gyártókapacitással rendelkező más típusú kemencében történő kalcinálását”;

ii. a harmadik bekezdés a következő kifejezésekkel egészül ki:

„és/vagy ahol a kemence kapacitása meghaladja a 4 m³-t, és a kemencénkénti beágyazási sűrűség meghaladja a 300 kg/m³-t”;

iii. a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

”

Kőzetgyapot vagy kőgyapot gyártására használt létesítmények 20 tonna/napot meghaladó teljesítménnyel	Szén-dioxid
Gipszszárításra vagy –kalcinálásra, illetve gipszkarton és más gipsztermékek előállítására használt létesítmények, amennyiben 20 MW-ot meghaladó bemenő hőteljesítményű tüzelőberendezéseket működtetnek.	Szén-dioxid

”

(4) A szöveg a következő tevékenységkategóriákat tartalmazó sorokkal egészül ki:

”

<i>Vegyipar</i>	
Korom szerves anyagok – mint például olaj, kátrány, krakkoló, desztillációs maradékok – karbonizálásával járó előállítása, amennyiben 20 MW-ot meghaladó bemenő hőteljesítményű tüzelőberendezéseket működtetnek	Szén-dioxid
Salétromsav előállítása	Szén-dioxid és dinitrogén-oxid
Adipinsav előállítása	Szén-dioxid és dinitrogén-oxid

Glioxál és glioxilsav előállítása Ammónia előállítása Alapvető szerves vegyszerek előállítása krakkolással, reformálással, részleges vagy teljes oxidálással vagy hasonló eljárással, 100 tonna/napot meghaladó gyártókapacitással Hidrogén (H₂) és szintetikus gáz előállítása reformálással vagy részleges oxidálással 25 tonna/napot meghaladó gyártókapacitással Nátrium-karbonát (Na₂CO₃) és nátrium-hidrogén-karbonát (NaHCO₃) előállítása <i>Az üvegházhatású gázok kibocsátásainak elkülönítése, szállítása és geológiai tárolása</i> Üvegházhatású gázoknak szállítás és a(z) xxxx/xx/EK²⁴ irányelv értelmében engedélyezett tárolóhelyen történő geológiai tárolás céljából való elkülönítésére használt létesítmények Üvegházhatású gázoknak a(z) xxxx/xx/EK irányelv értelmében engedélyezett tárolóhelyen történő geológiai tárolás céljából való szállítására használt csővezetékek Üvegházhatású gázok geológiai tárolására szolgáló, a(z) xxxx/xx/EK irányelv értelmében engedélyezett tárolóhelyek	Szén-dioxid és dinitrogén-oxid Szén-dioxid Szén-dioxid Szén-dioxid Szén-dioxid A II. mellékletben felsorolt valamennyi üvegházhatású gáz A II. mellékletben felsorolt valamennyi üvegházhatású gáz A II. mellékletben felsorolt valamennyi üvegházhatású gáz
--	--

”

II. MELLÉKLET

A 2003/87/EK irányelv a következő IIa. melléklettel egészül ki:

„IIa. MELLÉKLET

A kibocsátási egységek százalékos arányának növekedését a tagállamok a 10. cikk (2) bekezdésének a) pontja értelmében árverés útján értékesítik a Közösségen belüli szolidaritás és növekedés célját szolgálva, valamint a kibocsátások csökkentése és az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodás érdekében

	Tagállami részesedés
Belgium	10%
Bulgária	53%
Csehország	31%
Észtország	42%
Görögország	17%
Spanyolország	13%
Olaszország	2%
Ciprus	20%
Lettország	56%
Litvánia	46%
Luxemburg	10%
Magyarország	28%
Málta	23%
Lengyelország	39%
Portugália	16%
Románia	53%
Szlovénia	20%
Szlovákia	41%
Svédország	10%

„

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

1. A JAVASLAT CÍME:

Javaslat az Európai Parlament és a Tanács irányelvére a 2003/87/EK irányelvnek az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének javítása és kiterjesztése céljából történő módosításáról

2. TEVÉKENYSÉGALAPÚ IRÁNYÍTÁSI ÉS KÖLTSÉGVETÉS-TERVEZÉSI KERET

Érintett szakpolitikai terület(ek) és kapcsolódó tevékenység(ek):

Politikai terület: 07 Környezetvédelem

Tevékenységalapú költségvetés-tervezési keret kódja: 0703 közösségi környezetvédelmi politika és jogszabály végrehajtása

3. KÖLTSÉGVETÉSI TÉTELEK

3.1. Költségvetési tételek (működési tételek és kapcsolódó technikai és igazgatási segítségnyújtási tételek (korábban: BA-tételek)), beleértve a következő megnevezéseket:

07 03 07 - LIFE+ (Környezetvédelmi célú pénzügyi eszköz — 2007–2013)

3.2. A fellépés és a pénzügyi kihatás időtartama:

A 2009–2013 közötti időszak vonatkozásában a szükséges előirányzatokat a LIFE+ program keretében már előírt források fogják fedezni. Mivel a felülvizsgált jogszabály csak 2013-tól lesz hatályos, az intézkedésre vonatkozóan pedig nincs befejezési időpont, a javaslat az EU költségvetésére azt követően is hatással lesz, legalábbis a rendszer működésének rendszeres ellenőrzése tekintetében. A legbizonytalanabb elem az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás időzítése, amely esetlegesen szükségessé teheti a rendszer módosítását.

3.3. Költségvetési jellemzők (a táblázat szükség szerint további sorokkal bővíthető):

Költségvetési tétel	Kiadás típusa		Új	EFTA-hozzájárulás	Tagjelölt országok hozzájárulásai	A pénzügyi terv fejezete
07 03 07	nem kötelező	diff.	NEM	NINCS	NINCS	2.

4. FORRÁSOK ÁTTEKINTÉSE

4.1. Pénzügyi források

4.1.1. A kötelezettségvállalási előirányzatok és a kifizetési előirányzatok áttekintése

millió EUR (három tizedesjegyre)

Kiadás típusa	Szakasz száma		2009	2010	2011	2012	2013	2014 és később	Összesen
---------------	---------------	--	------	------	------	------	------	----------------	----------

Működési kiadások²⁵

Kötelezettségvállalási előirányzatok	8.1.	a	0.900	1.850	0.150	0.150	0.000	0.000	3.050
Kifizetési előirányzatok		b	0.270	1.185	0.815	0.675	0.105	0.000	3.050

A referenciaösszegbe beletartozó igazgatási kiadások²⁶

Technikai és igazgatási segítségnyújtás (NDE)	8.2.4.	c	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
---	--------	---	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

TELJES REFERENCIAÖSSZEG

Kötelezettségvállalási előirányzatok		a+c	0.900	1.850	0.150	0.150	0.000	0.000	3.050
Kifizetési előirányzatok		b+c	0.270	1.185	0.815	0.675	0.105	0.000	3.050

A referenciaösszegbe nem beletartozó igazgatási kiadások²⁷

Személyi és kapcsolódó kiadások	8.2.5.	d	1.170	1.813	1.287	0.819	0.819	0.819	6.727
A referenciaösszegbe nem beletartozó, a személyi és kapcsolódó kiadásoktól eltérő kiadások	8.2.6.	e	0.250	0.287	0.341	0.395	0.277	0.331	1.881

A fellépés indikatív összköltsége

TELJES KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁSI ELŐIRÁNYZAT, beleértve a személyi költséget		a+c+d+e	2.320	3.950	1.778	1.364	1.096	1.150	11.658
TELJES KIFIZETÉSI ELŐIRÁNYZAT, beleértve a személyi költséget		b+c+d+e	1.690	3.285	2.443	1.889	1.201	1.150	11.658

²⁵ Olyan kiadások, amelyek nem tartoznak az érintett xx cím xx alcíme alá.

²⁶ A(z) xx cím xx 01 04. jogcímcsoport alá tartozó kiadások.

²⁷ A(z) xx 01. alcím alá tartozó, a(z) xx 01 04. és a(z) xx 01 05. jogcímcsoporton kívüli kiadások.

A társfinanszírozás részletezése

Amennyiben a javaslat társfinanszírozással jár a tagállamok vagy más szervek részéről (kérjük, nevezze meg ezeket), az alábbi táblázatban fel kell tüntetni a társfinanszírozás becsült mértékét (ha a társfinanszírozást különböző szervek nyújtják, a táblázat további sorokkal egészíthető ki).

millió EUR (három tizedesjegyig)

Társfinanszírozó szerv		n. év	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5. és később	Összesen
.....	f	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TELJES KÖTELEZETTSÉGVÁLLA LÁSI ELŐIRÁNYZAT társfinanszírozással	a+c +d +e +f							

4.1.2. A pénzügyi programozással való összeegyeztethetőség

- ☒ A javaslat összeegyeztethető a jelenlegi pénzügyi programozással.
- ☐ A javaslat miatt a pénzügyi terv vonatkozó fejezetének átdolgozása szükséges.
- ☐ A javaslat miatt szükség lehet az intézményközi megállapodás²⁸ rendelkezéseinek alkalmazására (azaz rugalmassági eszköz alkalmazására vagy a pénzügyi terv módosítására).

4.1.3. A bevételre gyakorolt pénzügyi hatás

- ☒ A javaslatnak nincs kihatása a bevételre
- ☐ A javaslatnak van pénzügyi kihatása – a bevételre gyakorolt hatása a következő:

NB: A bevételre gyakorolt hatás kiszámításának módszerével kapcsolatos részleteket és észrevételeket külön mellékletben kell feltüntetni.

millió EUR (egy tizedesjegyig)

Költségvetési tétel	Bevétel	A fellépést megelőz ően [n- 1. év]	A fellépés után					
			[n. év]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5] ²⁹
	a) Bevétel abszolút összege							
	b) A bevétel változása	Δ						

²⁸ Lásd az intézményközi megállapodás 19. és 24. pontját.

²⁹ Szükség esetén, ha a fellépés időtartama hat évnél hosszabb, a táblázat további oszlopokkal bővíthető.

(Minden érintett költségvetési tételt fel kell tüntetni; ha a kihatás több költségvetési tételt is érint, a táblázatot megfelelő számú sorral ki kell egészíteni.)

4.2. Teljes munkaidős egyenértékben kifejezett személyi állomány (beleértve a tisztviselőket, az ideiglenes és a külső személyi állományt) – a részleteket lásd a 8.2.1. pontnál

Éves szükségletek	2009	2010	2011	2012	2013	2014 és később
A személyi állomány teljes létszáma	10 A*/AD	15.5 A*/A D	11 A*/A D	7 A*/A D	7 A*/A D	7 A*/A D

5. JELLEMZŐK ÉS CÉLKITŰZÉSEK

5.1. A megvalósításra rövid vagy hosszú távon van-e szükség

Az EU kibocsátáskereskedelmi rendszere az egyik legfontosabb eszköze annak, ahogyan az EU hozzájárul a kibocsátásoknak a veszélyes éghajlatváltozás megelőzéséhez szükséges, jelentős csökkentéséhez.

Az első kereskedelmi időszakkal kapcsolatban szerzett tapasztalatokra figyelemmel és az érdekeltekkel folytatott kiterjedt konzultációkat követően egyértelmű, hogy a rendszert meg kell erősíteni, és ki kell terjeszteni további nagy ipari kibocsátókra annak érdekében, hogy az szilárd építőkövévé válhasson a világ szén-dioxid-piacának és az éghajlatváltozásról szóló, jövőbeni nemzetközi megállapodásnak. E célból a Bizottságnak pénzügyi forrásokra van szüksége az irányelvben ráruházott feladatok kidolgozásához, beleértve a következőket:

- az ellenőrzésre és jelentéstételre, a kibocsátási jelentések hitelesítésére és a hitelesítők akkreditációjára, valamint az árverésen való értékesítésre vonatkozó részletes végrehajtási szabályokról szóló rendeletek kidolgozása;
- a Közösség egészére kiterjedő kiosztási szabályok kidolgozása,
- az üvegházhatású gázok kibocsátásait a Közösségen belül vagy azon kívül csökkentő projektekkel kapcsolatos szabályok kidolgozása,
- adott esetben az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás megkötéséig érvényes módszertanok és rendelkezések kidolgozása,
- az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás megkötését követően az irányelv rendelkezéseinek bármely szükséges kiigazítása,
- a kibocsátási egységek elismerésére vonatkozó rendelkezések és megállapodások létrehozása a közösségi rendszer és a világ más részein érvényes, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásait szabályozó összeegyeztethető és kötelező erejű kereskedelmi rendszerek között,

- a végrehajtással kapcsolatos tanulmányok vagy egyéb műszaki segítség megszerzése,
- tájékoztatási és kapacitásbővítési tevékenységek.

A rendszer fokozott biztonságának és kiszámíthatóságának, valamint további harmonizációjának elsődleges kedvezményezettjei a jelenleg a rendszerbe tartozó vagy a jövőben a rendszerbe való felvételre javasolt létesítmények üzemeltetői. Közvetett módon a kereskedelmi közvetítők is részesülnek a fokozott átláthatóság és kiszámíthatóság előnyeiből.

5.2. A közösségi részvétel által képviselt hozzáadott érték, valamint a javaslatnak az egyéb pénzügyi eszközökkel való összeegyeztethetősége és esetleges szinergiája

Az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásainak csökkentésére irányuló intézkedés leginkább a közösségi szintű jogalkotás és koordináció útján valósítható meg. Az EU kibocsátáskereskedelmi rendszerének 2005-től 2007-ig tartó első szakaszából leszűrhető, hogy fokozott harmonizációra – pl. az irányelv hatálya és az összkvóta meghatározása, valamint a kiosztásra vonatkozó szabályok tekintetében – van szükség a belső piacon a verseny torzulásainak elkerülése érdekében.

A működési kiadásokat a LIFE+ költségvetésnek a központi közvetlen igazgatás alá tartozó részén belül irányozták elő.

5.3. A javaslat céljai, az attól várt eredmények, illetve az azzal összefüggő mutatók a tevékenységalapú irányítás keretében

A 2007. március 8–9-i Európai Tanács jóváhagyta az EU célkitűzését, amely szerint 2020-ig 20%-kal – és bizonyos körülmények között 30%-kal – kívánja csökkenteni az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásait az 1990-es szinthez képest, hozzájárulva ezzel a 2012 utáni időszakra vonatkozó globális és átfogó megállapodáshoz, feltéve hogy más fejlett országok is hasonló kibocsátáscsökkentésekre vállalnak kötelezettséget, továbbá hogy a gazdasági szempontból előrehaladottabb fejlődő országok ehhez – felelősségükhöz és lehetőségeikhez mérten – megfelelően hozzájárulnak.

Ezen túlmenően az említett Európai Tanács megerősítette, hogy az Európai Unió kibocsátáskereskedelmi rendszere a jelentős kibocsátáscsökkentések elérése érdekében az egyik legfontosabb jelenlegi és jövőbeni eszköz azon stratégiai célkitűzés megvalósításához, hogy a globális átlaghőmérséklet legfeljebb 2 °C-kal haladja meg az iparosodás előtti szintet.

Ezzel összefüggésben létfontosságú, hogy az EU kibocsátáskereskedelmi rendszerét továbbfejlesszék és kiterjesszék az első, 2005–2007-ig tartó „menet közben tanuljuk”-szakasz során szerzett tapasztalatokra figyelemmel, továbbá, hogy felkészítsék a világ más részein működő, az összkvóta előzetes meghatározására és az ebből kiindulva folytatott kereskedelemre épülő összeegyeztethető rendszerekkel való összekapcsolásra. A javaslat célkitűzései az indokolásban szerepelnek.

Célkitűzés	Mutatók
Az EU kibocsátáskereskedelmi rendszerének korszerűsítése és hatályának kiterjesztése	Az ipari ágazatoktól, illetve a tagállamoktól érkező kevesebb panasz a tárgyi hatály alkalmazásában a tagállamok között fennálló eltérések miatt, valamint a kisebb létesítmények aránytalanul magas igazgatási költségei miatt.
A rendszer harmonizációjának és kiszámíthatóságának fokozása	A belső piaci verseny nem torzul a tagállami végrehajtásban meglévő eltérések miatt. A vállalatok megfelelő szabályozási biztonsággal rendelkeznek ahhoz, hogy kis szén-dioxid-kibocsátású technológiákra irányuló közép- és hosszú távú befektetéseket tervezzenek.
Szigorú megfeleléspolitikai és jogalkalmazás	Nagyfokú bizalom alakul ki az EU kibocsátáskereskedelmi rendszere irányában, nemzetközi szinten is.
A harmadik országokban működő, összeegyeztethető kibocsátáskereskedelmi rendszerekkel való összekapcsolódás és megfelelő eszközök a fejlődő országok és a gazdasági átmenet korszakát élő országok bevonása érdekében	A harmadik országokban vagy közigazgatási egységekben működői kibocsátáskereskedelmi rendszerek fejlesztéséhez való hozzájárulás annak érdekében, hogy azok a környezeti integritás veszélyeztetése nélkül kapcsolódhassanak az EU kibocsátáskereskedelmi rendszeréhez.

5.4. Végrehajtási módszer (indikatív)

X **Központosított irányítás**

- X közvetlenül a Bizottság által
- ☐ közvetetten a következőknek történő hatáskör-átruházással:
 - ☐ végrehajtó hivatalok
 - ☐ a Közösségek által létrehozott, a költségvetési rendelet 185. cikkében említettek szerinti szervek
 - ☐ tagállami közintézmények/közfeladatot ellátó szervek

☐ **Megosztott vagy decentralizált irányítás**

- ☐ a tagállamokkal
- ☐ harmadik országokkal

☐ **Nemzetközi szervezetekkel való közös irányítás (nevezze meg)**

Megjegyzés:

6. FELÜGYELET ÉS ÉRTÉKELÉS

6.1. Felügyeleti rendszer

A tagállamoknak jelenteniük kell az általuk az irányelv végrehajtására megtett valamennyi fellépést és intézkedést (a javaslat 1. cikkének (7) bekezdése és 2. cikke).

A Bizottság által az irányelv végrehajtása céljából aláírt szerződéseknek elő kell írniuk a Bizottság (vagy bármely általa felhatalmazott képviselő) általi felügyeletet és pénzügyi ellenőrzést, valamint a Számvevőszék általi ellenőrzéseket, szükség esetén a helyszínen.

6.2. Értékelés

6.2.1. Előzetes értékelés

Lásd az e javaslatot kísérő hatásvizsgálatot. A javasolt intézkedések gazdasági, társadalmi, egészségügyi és környezeti hatásait értékelték. Az értékelést részben házon belül, részben pedig külső tanácsadó cégekkel végezték 2007. során.

6.2.2. Az időközi/utólagos értékelés nyomán hozott intézkedések (hasonló, korábbi tapasztalatok tanulsága)

A javasolt intézkedések és a kísérő hatásvizsgálat figyelembe veszik a közösségi rendszer 2005–2007 közötti működéséből szerzett tapasztalatokat.

6.2.3. A jövőbeni értékelések feltételei és gyakorisága

Az e javaslat végrehajtásával kapcsolatos munkafolyamatot és a kiosztott források megfelelőségét az irányítási tervvel összefüggésben évente fogják értékelni.

7. CSALÁS ELLENI INTÉZKEDÉSEK

A 14., 15., 16., 18., 19., 20., és 21. sz. belső ellenőrzési normákat és az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendeletben megállapított elveket teljes mértékben alkalmazni fogják.

8. A FORRÁSOK RÉSZLETEZÉSE

8.1. A javaslat célkitűzéseinek pénzügyi költségei

Kötelezettségvállalás előirányzatok millió euróban EUR (három tizedesjegyig)

(Fel kell tüntetni a célkitűzésekre, a fellépésekre és a teljesítések vonatkozó fejezeteket)	Teljesítések típusa	Átlagos költség	2009		2010		2011		2012		2013		2014 vagy később		ÖSSZESEN	
			Teljesítések száma	Összköltség	Teljesítések száma	Összköltség	Teljesítések száma	Összköltség	Teljesítések száma	Összköltség	Teljesítések száma	Összköltség	Teljesítések száma	Összköltség	Teljesítések száma	Összköltség
2. MŰKÖDÉSI CÉLKITŰZÉS ¹ A harmonizáció és az kiszámíthatóság növelése																
1. fellépés A Közösség egészére kiterjedő kiosztási szabályok elfogadása																
- 1. teljesítés	Kiosztási szabályok		0	0.400	1	1.100									1	1.500
2. fellépés A Közösség egészére kiterjedő kibocsátási egységforgalmi jegyzék létrehozása és fenntartása																
- 1. teljesítés	szoftver				1	0.750									1	0.750
3. fellépés																

Európai uniós projektek tervezése az EU kibocsátáskereskedelmi rendszerén kívül																
- 1. teljesítés	Kibocsátási egységek kiadására vonatkozó rendelkezések								1	0.150					1	0.150
<i>A nemzetközi megállapodás megkötéséig</i>																
7. fellépés A következményes kibocsátás elleni fellépés																
- 1. teljesítés	Az esetleges következményes kibocsátás jelentése		1	0.350											1	0.350
Részösszeg 2. célkitűzés			1	0.750	2	1.850			1	0.150					5	2.750
3. MŰKÖDÉSI CÉLKITŰZÉS ¹ Szigorú megfeleléspolitikai és jogalkalmazás																
1. fellépés Az iránymutatások javítása és korszerűsítése																
- 1. teljesítés	Az ellenőrzésről és jelentéstételről szóló rendelet		1	0.100											1	0.100

- 2. teljesítés	A hitelesítésről és akkreditációról szóló rendelet		1	0.050											1	0.050
3. célkitűzés, részösszeg			2	0.150											2	0.150
4. MŰKÖDÉSI CÉLKITŰZÉS ¹ Harmadik országok bevonása és részvétele																
A nemzetközi megállapodás megkötésekor																
1. fellépés Új kibocsátási egységek/mechanizmusok használatának előírása																
- 1. teljesítés	Rendelkezők						1	0.150							1	0.150
4. célkitűzés, részösszeg							1	0.150							1	0.150
ÖSSZKÖLTSÉG			4	0.900	2	1.850	1	0.150	2	0.150					9	3.050

8.2. Igazgatási kiadások

8.2.1. Személyi állomány létszáma és típusa

Foglalkoztatás jellege		A fellépés kezelésére a meglévő és/vagy pótlólagos állományból kirendelendő létszám (álláshelyek száma/teljes munkaidős egyenérték)					
		2009	2010	2011	2012	2013	2014+
Tisztviselők vagy ideiglenes alkalmazottak ³⁰ (XX 01 01)	A*/adminisztrátor	9	14.5	10	6	6	6
	B*, C*/asszisztens	1	1	1	1	1	1
A(z) XX 01 02. jogcímcsoportból finanszírozott állomány ³¹							
A(z) XX 01 04/05. jogcímcsoportból finanszírozott egyéb állomány ³²							
ÖSSZESEN		10	15.5	11	7	7	7

8.2.2. A fellépés keretében felmerülő feladatok leírása

- Rendeletek alkotása az árverés útján történő értékesítésről, az ellenőrzésről és jelentéstételről, illetve a hitelesítésről és akkreditációról.
- A Közösség egészére kiterjedő kiosztási szabályok és egy, a Közösség egészére kiterjedő elektronikus kibocsátásiegység-forgalmi jegyzék kialakítása.
- Az energiaigényes létesítmények vonatkozásában egy, az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás létrejöttéig alkalmazandó mechanizmus szükségességének elemzése.
- Adott esetben a rendszernek egy, az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodásra figyelemmel történő kiigazítása.
- A tagállamokban való végrehajtás nyomon követése.
- Kapacitásbővítési és tájékoztatási tevékenységek.

³⁰ Amelynek költségét NEM fedezi a referenciaösszeg.

³¹ Amelynek költségét NEM fedezi a referenciaösszeg.

³² Amelynek költségét tartalmazza a referenciaösszeg.

8.2.3. *A – jogszabályban meghatározott – állomány eredete*

- ☐ A cserére vagy meghosszabbításra kerülő program irányításához jelenleg hozzárendelt álláshelyek
- ☐ Az n. évi politikai stratégia/előzetes költségvetés-tervezet keretében már hozzárendelt álláshelyek
- ☒ A következő éves politikai stratégia/előzetes költségvetés-tervezet eljárásának a keretében igénylendő álláshelyek
- ☐ Az érintett szolgálaton belül meglévő állomány felhasználásával átcsoportosítandó álláshelyek (belső áthelyezés)
- ☐ Az n. évben szükséges, de az éves politikai stratégiában/előzetes költségvetés-tervezetben az adott évre nem előirányozott álláshelyek

8.2.4. *A referenciaösszegbe beletartozó egyéb igazgatási kiadások (XX 01 04/05. – Igazgatási kiadások)*

millió EUR (3 tizedesjegyig)

Költségvetési tétel (szám és megnevezés)	2009	2010	2011	2012	2013	2014 és később	ÖSSZE SEN
1 Technikai és igazgatási segítségnyújtás (beleértve a kapcsolódó személyi költségeket)							
Végrehajtó hivatalok ³³							
Egyéb technikai és igazgatási segítségnyújtás							
- belső							
- külső							
Teljes technikai és igazgatási segítségnyújtás							

³³ Hivatkozni kell az érintett végrehajtó hivatal(ok)ra vonatkozó pénzügyi kimutatásra.

8.2.5. A referenciaösszegbe nem beletartozó személyi és kapcsolódó költségek

millió EUR (három tizedesjegyig)

A személyi állomány fajtája	2009	2010	2011	2012	2013	2014 és később
Tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak (XX 01 01)	1.170	1.813	1.287	0.819	0.819	0.819
A(z) XX 01 02. jogcímcsoportból finanszírozott személyi állomány (kiszámlázott alkalmazottak, kifizetett tagállami szakértők, szerződéses alkalmazottak stb.) (nevezze meg a költségvetési tételt)						
Személyi és kapcsolódó – a referenciaösszegbe NEM beletartozó – költségek összesen	1.170	1.813	1.287	0.819	0.819	0.819

Számítás – *Tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak*

A 8.2.1. pont szerinti 1 tisztviselő* vagy ideiglenes alkalmazott alapbére 0,117 millió EUR

Számítás – *A(z) XX 01 02 jogcímcsoportból finanszírozott személyi állomány*

nem alkalmazandó

8.2.6. A referenciaösszegbe nem beletartozó egyéb igazgatási kiadások

millió EUR (három tizedesjegyig)

	2009	2010	2011	2012	2013	2014 és később	ÖSSZESEN
XX 01 02 11 01 – Kiküldetések		0.010	0.010	0.010			0.030
XX 01 02 11 02 – Ülések és konferenciák							
XX 01 02 11 03 – Bizottságok ³⁴		0.027	0.081	0.135	0.027	0.081	0.351
XX 01 02 11 04 – Tanulmányok és konzultációk							
XX 01 02 11 05 – Információs rendszerek							
2 Egyéb irányítási kiadások összesen (XX 01 02 11)	0.000	0.037	0.091	0.145	0.027	0.081	0.381
3 Egyéb igazgatási jellegű kiadások (XX 01 03 01 (Az adatközpont felszerelése, az adatközpont szolgáltatásai és működési költségei))	0.250	0.250	0.250	0.250	0.250	0.250	1.500
A személyi és kapcsolódó költségeken kívüli – a referenciaösszegbe NEM beletartozó – igazgatási kiadások összesen	0.250	0.287	0.341	0.395	0.277	0.331	1.881

³⁴

Adja meg a bizottság típusát, valamint azt a csoportot, amelyhez tartozik.

Számítás - *A referenciaösszegbe nem beletartozó egyéb igazgatási kiadások*

A Bizottság személyzetének részvételével 2010-től 2012-ig évente 10 kiküldetést irányoztak elő, egyenként 1000 EUR költséggel, amely kiküldetések célja az új jogszabály megismertetése és a tagállamokban történő végrehajtásának megkönnyítése.

Előirányozták az Éghajlatváltozási Bizottság üléseit (költség ülésenként: 27 000 EUR) három új bizottsági rendelet elfogadása és egy már meglévő bizottsági rendelet, valamint a közösségi szintű kiosztási szabályok módosítása céljából. Egy, az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás megkötését követően az EU kibocsátáskereskedelmi rendszerének bizonyos elemeit valószínűleg bizottsági eljárással kell majd kiigazítani. Előfordulhatnak olyan rendelkezések vagy megállapodások is, amelyek értelmében az EU kibocsátáskereskedelmi rendszerének harmadik országbeli rendszerekkel való összekapcsolását bizottsági eljárással kell elfogadni. Az Éghajlatváltozási Bizottságnak a Bizottság rendeleteinek és a Közösség egészére kiterjedő kiosztási szabályoknak az elfogadásával foglalkozó üléseire a 2010–2012-es időszakban lesz szükség. A többi ülés ütemezése a nemzetközi szintű fejleményektől függ.

250 000 EUR/év. Az itt szereplő költségek a közösségi független ügyleti jegyzőkönyv (KFÜJ)/közösségi kibocsátási egység-forgalmi jegyzék Bizottság általi vezetésével, valamint a rendszer teljes működőképességének eléréséhez szükséges informatikai és kommunikációs eszközök vásárlásával és fenntartásával kapcsolatosak. A KFÜJ – egy, a kibocsátási egységek kiadását, átruházását és törlését nyilvántartó, független jegyzék – az EU kibocsátáskereskedelmi rendszerének működéséhez létfontosságú informatikai alkalmazás, amelyet a Bizottság a 87/2003/EK irányelv 20. cikkével összhangban köteles működtetni. A jegyzékek rendszerét szabályozó 2216/2004/EK rendelet 68. cikke értelmében a Bizottságnak biztosítani kell, hogy mind a KFÜJ, mind pedig az FJ (külön nyilvántartás, amelynek működtetésére a Kiotói Jegyzőkönyv kötelezi az Európai Bizottságot) a hét 7 napján, napi 24 órában működjön, valamint hogy e rendszerek üzemszünete minimális szinten maradjanak.

A rendszer kifejlesztésével és fenntartásával kapcsolatos költségek a 07 03 07 (LIFE+) költségvetési tétel alá tartoznak – vö. 8.1. szakasz.

A humán és adminisztratív erőforrásokra irányuló szükségleteket a költségvetési megszorításokra figyelemmel az éves forráselosztási eljárás keretében a Főigazgatóság irányítására elkülönített juttatásból elégítik ki.